Micro Orien. Hebr. 880/7

MS 7

[תפוחי זהב]
Tapuḥei Zahav by
Jehiel Melli

LC Hebr. Ms 7 (Micro Orien. Hebr. 880/7)

146 ff. Paper. 14.1 x 9.1 cm. Ca. 1625. Italian semi-cursive script.

[תפוחי זהב] *Tapuḥei Zahav* by Jehiel Melli, an abridgement of *Reshit Ḥokhmah* by Elijah de Vidas. Incomplete. About 40 leaves missing at the beginning until the middle of שער האהבה. About 12 leaves missing between ff. 16 and 18. Leaf 17 should be inserted between ff. 8 and 9. Copied from the Mantua 1623 edition with references in the margins to the foliation in the 1578 edition. On this abridgement cf. M. Pachter, in *Kiryat Sefer*, 47 (1972), pp. 704-706.

One of five manuscripts in the same script in the LC. Two of these manuscripts, LC Hebr. Mss 13 and 96, were also copied from the same 1623 edition. LC Hebr. Mss 15 and 172 were also copied by the same scribe.
Deinard, 1914. MMW.

Orien Hebr 880/7 Richter MS 7 MS

Melli, Jehiel, 17th cent.

[תפוחי זהב; והוא קצור... מס' ראשית חכמה לר' אליהו דר' וידאש.]

[Mantua?, Italy, ca. 1625]. 143, 3 l. [unnumbered]. 14 ½cm. watermarked paper.

The manuscript is defective, beginning in Sha'ar Ha-ahavah, Service for the 5th day* Leaf 17 should be inserted between ll. 8 and 9 and several leaves are missing between ll. 16 and 18.

* It wants ca. 40 initial leaves and ca. 12 leaves between l. 16 and l. 17 Continued of the old foliation

DLC *with the words: שער האהבה

MMW

-2-

The manuscript is copied, apparently, from the Mantua, 1623 ed., the first edition of the composition, as it contains the marginal references of that edition to the ed. prin. of Reshit Hokhmah (Venice, 1578) ad loc. LC holds 5 manuscripts in the neat, minute Italian cursive hand of this copyist. The approximate date is provided by an owner's note in one of these manuscripts, (1622), and the date of the first printing. Deinard has misidentified the manuscript (ll. 1a and 15a) as the (unabridged) Reshit Hokhmah.

Deinard Collection - 1914 no. 23

Freimann no. 11492

MMW

MICRO ORIEN.
HEBR. 880/7

תפוחי זהב

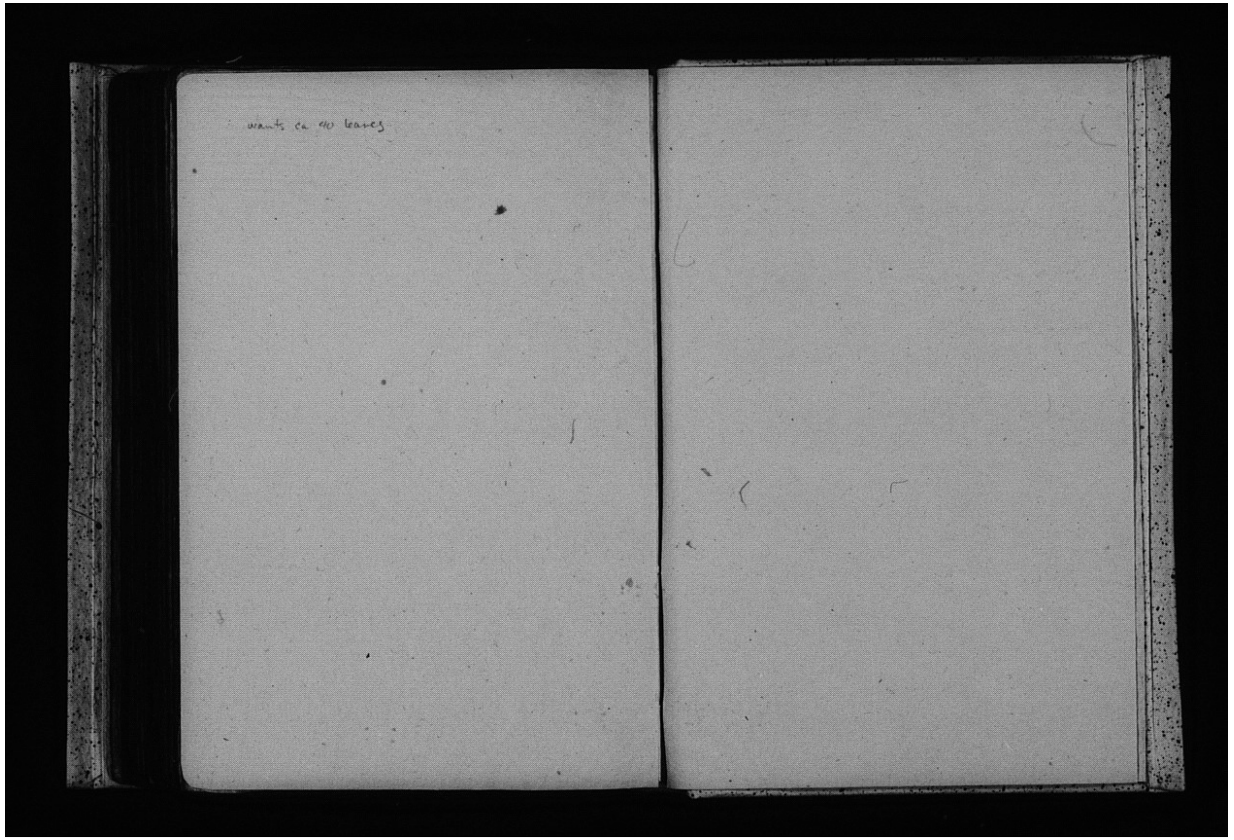
wants ca 40 leaves

ראיתי בספרים שכתבו שאין לברך
ברכה שהכתוב מעיד עליה
בשעה שעושה אותה
ואין לברך ברכת המוציא
אלא על לחם שגדל מן הארץ
ראה מה שכתבתי
אות ב'
אבל על שאר מיני דגן
כגון אורז ודוחן ושבולת שועל
ועל הקטניות
כגון פול ועדשים וכיוצא בהן
אין לברך המוציא
אלא על פת שנעשית מהם
ואין לברך על הפת
אלא אם כן אכל ממנה
כזית בכדי אכילת פרס
ואין לברך על הפת
אלא אם כן אכל ממנה
כזית בכדי אכילת פרס

ואין לברך על הפת
אלא אם כן אכל ממנה
כזית בכדי אכילת פרס
ואין לברך על הפת
אלא אם כן אכל ממנה
כזית בכדי אכילת פרס

ع ج ڤدرة ٢٤٥٥ ڤدرة ٢٤٥٥
٠٤٥٥ ٢٥٢ ٢٥٥٥ ٤٢ ٢٤٥٢
٢٥٢٢ ٤٢ ٥٢٥٢ ٥٥٥٤٢٥٢
٢٤٠ ٥٤٥٤ ٢٤٥ ٥٢٢
٢٥٢٢ ٢٤ ٤٥٥٤ ٥٢٢٥
٥٤٥٤٠ ٢٤٥٥٠

٥٤٥٤٠ ٢٤٥٥٠

ع٠ ٥٤٥٤ ٥٤٥٤٥٢ ٥٤٥٤٥٢ ٢٤٥٥٠ ٢٤٥٥٠ ٢٤٥٥٠

ולמה
שנית בכתב יפ
יג לב ולא יאמר

ויקח קדמוני את הספר
ויקרא אותו לפני העם
ויאמר אלהי ישראל
כה אמר ה' אלהי ישראל
לאמר שמו איש חרבו על ירכו
ויקח הספר ויקרא בו
לפני כל האנשים
ויקח קדמוני את הספר
ויכתוב בו את כל הדברים
אשר אמר ה' אל משה
לתת לבני ישראל
ויקח קדמוני את הספר
ויקרא בו לפני כל העם
ויאמר כה אמר ה' אלהי ישראל
שמו איש חרבו על ירכו
ויקח הספר ויקרא בו
לפני כל האנשים
ויקח קדמוני את הספר
ויכתוב בו את כל הדברים
אשר אמר ה' אל משה
לתת לבני ישראל

ויקח קדמוני את הספר
ויקרא אותו לפני העם
ויאמר כה אמר ה' אלהי ישראל
שמו איש חרבו על ירכו
ויקח הספר ויקרא בו
לפני כל האנשים
ויקח קדמוני את הספר
ויכתוב בו את כל הדברים
אשר אמר ה' אל משה
לתת לבני ישראל
ויקח קדמוני את הספר
ויקרא בו לפני כל העם
ויאמר כה אמר ה' אלהי ישראל
שמו איש חרבו על ירכו
ויקח הספר ויקרא בו
לפני כל האנשים
ויקח קדמוני את הספר
ויכתוב בו את כל הדברים
אשר אמר ה' אל משה
לתת לבני ישראל

ויעשו דבר הזה ויעבירו ערבים
ויעשו עבדי יהושע כאשר צוה
אותם ויעבירו את חללי המלכים
האלה מעל העץ וישלכו אותם
אל המערה אשר נחבאו שם
וישימו אבנים גדלות על פי
המערה עד היום הזה ביום
ההוא לכד יהושע את מקדה
ויכה אותה לפי חרב ואת
מלכה החרים את כל נפש
אשר בה לא השאיר שריד
ויעש למלך מקדה כאשר עשה
למלך יריחו ויעבר יהושע
ואל כל ישראל מקדה
לבנה ויבאו אל לבנה וילחמו
על לבנה ויתן יהוה גם
אותה ביד ישראל ואת מלכה
ויכה אותה לפי חרב ואת כל
הנפש אשר בה לא השאיר בה
שריד ויעש למלכה כאשר עשה
למלך יריחו ויעבר יהושע
ואל כל ישראל מלכה

לכישה ויחן עליה ויצר עליה
ויעבירו עבדי יהושע את לכישה
מיום השני ויכדו אותה לפי חרב
ואת כל הנפש אשר בה ככל
אשר עשה ללבנה ועגלון עלה
מלכיש בעזרה ויכהו יהושע
ואת עמו עד בלתי השאיר לו
שריד ויעבר יהושע ואל כל
ישראל מלכיש עגלונה ויחן
עליה וילחמו עליה ויתפשו
אותה ביום ההוא ביום השני
ויכדו אותה לפי חרב ואת כל
הנפש אשר בה ככל אשר עשה
למלכיש ועלה הורם מלך גזר
לעזור ללכישה ויכהו יהושע
ואת עמו עד בלתי השאיר לו
שריד ויעבר יהושע ואל כל
ישראל מגזרה ויחן עליה
וילחמו עליה ויתפשו אותה
ביום ההוא ביום השני ויכדו
אותה לפי חרב ואת כל הנפש
אשר בה ככל אשר עשה ללכישה
ועגלון עלה מגזרה ויכהו
יהושע ואת עמו עד בלתי
השאיר לו שריד ויעבר יהושע
ואל כל ישראל מגזר

לשון נפעל הוא ; וקצת מבניניו דומים
לבניין נכון מהבניינים שבו ,
ונתחלק ,כפועל שבבניין פיעל
הנה ב' מיני נפעל הוא ,
מיני הנפעל הפשוט ,
ומיני הנפעל המוגבר .
הנפעל הפשוט הוא כל נפעל
שאין בו אות מאותיות
הפעל המוגבר .
ומבניין נפעל הפשוט
יבא לשון הפעל
ופעל .
ופעל הוא כל פועל
שלא יבא בו שום
מאותיות הפעל המוגבר .
ויבא לשון הפעל
ופעל
בזה הלשון :

נפתח ראשון פעלו בעבר
ובעתיד . ואחרון בעבר
ובעתיד נשמר
ואמצעי בעבר
ונעלם בעתיד .

ופעל
בזה הלשון :

נפתח ראשון פעלו בעבר
ובעתיד . ואחרון בעבר
ונשמר בעתיד .
ואמצעי בעבר
ונעלם בעתיד .

Wants Ch. 12 leaves

ಅಂತು ಪೇಳ್ದಂತೆ ಧರ್ಮಜಂ ಪೋಗಿ ಪೊಕ್ಕಂ
ಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಪೊಕ್ಕಂ ಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕಿರ್ದ ಪೊಕ್ಕಣದೊಳ್
ಪೊರಮಟ್ಟಂ ಪೊರಮಟ್ಟಂ ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದ ಪೊರಮಟ್ಟಿಗರ್
ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದಂತೆ ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದ ಪೊರಮಟ್ಟಿಗರ್ಗಳಂ
ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದಂತೆ ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದ ಪೊರಮಟ್ಟಿಗರ್ಗಳಂ
ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದಂತೆ ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದ ಪೊರಮಟ್ಟಿಗರ್ಗಳಂ
ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದಂತೆ ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದ ಪೊರಮಟ್ಟಿಗರ್ಗಳಂ
ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದಂತೆ ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದ ಪೊರಮಟ್ಟಿಗರ್ಗಳಂ
ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದಂತೆ ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದ ಪೊರಮಟ್ಟಿಗರ್ಗಳಂ

ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದಂತೆ ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದ ಪೊರಮಟ್ಟಿಗರ್ಗಳಂ
ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದಂತೆ ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದ ಪೊರಮಟ್ಟಿಗರ್ಗಳಂ
ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದಂತೆ ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದ ಪೊರಮಟ್ಟಿಗರ್ಗಳಂ
ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದಂತೆ ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದ ಪೊರಮಟ್ಟಿಗರ್ಗಳಂ
ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದಂತೆ ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದ ಪೊರಮಟ್ಟಿಗರ್ಗಳಂ
ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದಂತೆ ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದ ಪೊರಮಟ್ಟಿಗರ್ಗಳಂ

ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದಂತೆ ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದ ಪೊರಮಟ್ಟಿಗರ್ಗಳಂ
ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದಂತೆ ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದ ಪೊರಮಟ್ಟಿಗರ್ಗಳಂ
ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದಂತೆ ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದ ಪೊರಮಟ್ಟಿಗರ್ಗಳಂ
ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದಂತೆ ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದ ಪೊರಮಟ್ಟಿಗರ್ಗಳಂ
ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದಂತೆ ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದ ಪೊರಮಟ್ಟಿಗರ್ಗಳಂ
ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದಂತೆ ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದ ಪೊರಮಟ್ಟಿಗರ್ಗಳಂ

ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದಂತೆ ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದ ಪೊರಮಟ್ಟಿಗರ್ಗಳಂ
ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದಂತೆ ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದ ಪೊರಮಟ್ಟಿಗರ್ಗಳಂ
ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದಂತೆ ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದ ಪೊರಮಟ್ಟಿಗರ್ಗಳಂ
ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದಂತೆ ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದ ಪೊರಮಟ್ಟಿಗರ್ಗಳಂ
ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದಂತೆ ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದ ಪೊರಮಟ್ಟಿಗರ್ಗಳಂ
ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದಂತೆ ಪೊರಮಟ್ಟಿರ್ದ ಪೊರಮಟ್ಟಿಗರ್ಗಳಂ

ઉત્તરા ૧૬ ઓગસ્ટ

ಕಲ್ಯಾಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಹಾಸಭೆಯ ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು ಮತ್ತು ಮೊದಲ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ ಕಂಬಳಿಯವರು. ಅವರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮುದ್ದೇಬಿಹಾಳ ತಾಲೂಕಿನ ಕಂದಗಲ್ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ. ಅವರ ತಂದೆ ಶ್ರೀ ಬಸಪ್ಪ ಕಂಬಳಿಯವರು ಮತ್ತು ತಾಯಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಗಂಗಮ್ಮ ಕಂಬಳಿಯವರು. ಅವರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ೧೯೦೭ ರಲ್ಲಿ. ಅವರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಂದಗಲ್ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಆಯಿತು. ಮುಂದೆ ಅವರು ಬಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿ ಮೆಟ್ರಿಕ್ಯುಲೇಷನ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಬಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಅವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಜೈಲುವಾಸವನ್ನು ಅನುಭವ

ברכה

תפלה

ಅರಣ್ಯಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣ

ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಮತ್ತು ಸಭಾಸದರೆ,

ಈ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಮೊದಲು ಈ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೂ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಿಗೂ ಸಭಾಸದರಿಗೂ ಹೃದಯಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಮೊದಲು ಈ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೂ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಿಗೂ ಸಭಾಸದರಿಗೂ ಹೃದಯಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಮೊದಲು ಈ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೂ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಿಗೂ ಸಭಾಸದರಿಗೂ ಹೃದಯಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಮೊದಲು ಈ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೂ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಿಗೂ ಸಭಾಸದರಿಗೂ ಹೃದಯಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಮೊದಲು ಈ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೂ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಿಗೂ ಸಭಾಸದರಿಗೂ ಹೃದಯಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಮೊದಲು ಈ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೂ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಿಗೂ ಸಭಾಸದರಿಗೂ ಹೃದಯಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಹಸಿರು ಹಸಿರು ಕಾಣುವ ಮಲೆನಾಡಿನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಹಸಿರು ಹಸಿರು ಕಾಣುವ ಮಲೆನಾಡಿನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ.

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬಂದರು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದ್ದ ಮಂಗಳೂರು ಇಂದು ಕರ್ನಾಟಕದ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಬಂದರು ಪಟ್ಟಣವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬಂದರು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದ್ದ ಮಂಗಳೂರು ಇಂದು ಕರ್ನಾಟಕದ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಬಂದರು ಪಟ್ಟಣವಾಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬಂದರು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದ್ದ ಮಂಗಳೂರು ಇಂದು ಕರ್ನಾಟಕದ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಬಂದರು ಪಟ್ಟಣವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬಂದರು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದ್ದ ಮಂಗಳೂರು ಇಂದು ಕರ್ನಾಟಕದ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಬಂದರು ಪಟ್ಟಣವಾಗಿದೆ.

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಹಸಿರು ಹಸಿರು ಕಾಣುವ ಮಲೆನಾಡಿನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಹಸಿರು ಹಸಿರು ಕಾಣುವ ಮಲೆನಾಡಿನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ.

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬಂದರು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದ್ದ ಮಂಗಳೂರು ಇಂದು ಕರ್ನಾಟಕದ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಬಂದರು ಪಟ್ಟಣವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬಂದರು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದ್ದ ಮಂಗಳೂರು ಇಂದು ಕರ್ನಾಟಕದ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಬಂದರು ಪಟ್ಟಣವಾಗಿದೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಋಷಿಗಳು ಆಶ್ರಮಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಲು ರಾಕ್ಷಸರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲು ರಾಜರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಋಷಿಪತ್ನಿಯರು ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಸಲು ಅವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಋಷಿಕನ್ಯೆಯರು ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರೊಡನೆ ಪ್ರೇಮಾಂಕುರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಋಷಿಪುತ್ರಿ

ಪಲ್ಲವಿ ಅಂಬಾ ಪರಮೇಶ್ವರಿ ಜಗ
ದಂಬಾ ಶಂಕರಿ ಪಾಹಿ ಪಾಹಿ ಎಂ
ಅನುಪಲ್ಲವಿ ಶಂಬರಾರಿ ಪ್ರಿಯೆ
ಶಂಭು ಸದಾಶಿವ ಅಭಿನವ ಕಾಮಿನಿ ॥ ಅಂ ॥

ಚರಣ ಪುರಹರ ಪರಾತ್ಪರ ಪಾವನಿ
ಪರಮ ಪುರುಷ ಪ್ರಿಯ ಪರಮೇಶ್ವರಿ
ಸುರಮುನಿ ಸೇವಿತ ಸುಂದರಿ ಸುಮುಖಿ
ಸುರಪತಿ ಸೋದರಿ ಸುಜನ ಪೋಷಿಣಿ ॥ ಅಂ ॥

ಕರುಣಾ ಸಾಗರ ಕಮಲಾಸನ ನುತೆ
ಕಲಿ ಕಲ್ಮಷ ಹರಿಣಿ ಕಾಮಿತ ಫಲದೆ
ಕರಿವರದ ಕರಿಮುಖ ಜನನಿ ಕಾಮಾಕ್ಷಿ
ಕರುಣಿಸು ಕಾಮಕೋಟಿ ಪೀಠೇಶ್ವರಿ ॥ ಅಂ ॥

ಪಲ್ಲವಿ ಅಂಬಾ ಪರಮೇಶ್ವರಿ ಜಗ
ದಂಬಾ ಶಂಕರಿ ಪಾಹಿ ಪಾಹಿ ಎಂ

ಅನುಪಲ್ಲವಿ ಶಂಬರಾರಿ ಪ್ರಿಯೆ
ಶಂಭು ಸದಾಶಿವ ಅಭಿನವ ಕಾಮಿನಿ ॥ ಅಂ ॥

ಚರಣ ಪುರಹರ ಪರಾತ್ಪರ ಪಾವನಿ
ಪರಮ ಪುರುಷ ಪ್ರಿಯ ಪರಮೇಶ್ವರಿ
ಸುರಮುನಿ ಸೇವಿತ ಸುಂದರಿ ಸುಮುಖಿ
ಸುರಪತಿ ಸೋದರಿ ಸುಜನ ಪೋಷಿಣಿ ॥ ಅಂ ॥

ಕರುಣಾ ಸಾಗರ ಕಮಲಾಸನ ನುತೆ
ಕಲಿ ಕಲ್ಮಷ ಹರಿಣಿ ಕಾಮಿತ ಫಲದೆ
ಕರಿವರದ ಕರಿಮುಖ ಜನನಿ ಕಾಮಾಕ್ಷಿ
ಕರುಣಿಸು ಕಾಮಕೋಟಿ ಪೀಠೇಶ್ವರಿ ॥ ಅಂ ॥

הזהירה

בתיקון
בפרשה

יום ג׳

ענגה

ענגה

ಸಣ್ಣ ಪದಸಮೂಹವನ್ನು ಬಳಸಿ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿರಿ.

ಒಳ್ಳೆಯ ಬರಹಗಾರನಾಗಲು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?

ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆಯಲು ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳು :

ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆಯುವ ಮೊದಲು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಯೋಚಿಸಿ. ಪ್ರಬಂಧದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಓದಿ. ಪ್ರಬಂಧದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಿ. ಪ್ರಬಂಧದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬರೆಯಿರಿ. ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಬರೆದ ನಂತರ ಅದನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ.

ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆಯುವಾಗ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಹಂತಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ.

ಪ್ರಬಂಧದ ವಿಷಯವನ್ನು ಆರಿಸಿ. ಪ್ರಬಂಧದ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಪ್ರಬಂಧದ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಯೋಚಿಸಿ. ಪ್ರಬಂಧದ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಓದಿ. ಪ್ರಬಂಧದ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಿ. ಪ್ರಬಂಧದ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬರೆಯಿರಿ. ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಬರೆದ ನಂತರ ಅದನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ.

ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆಯಲು ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳು :

ಪ್ರಬಂಧದ ವಿಷಯವನ್ನು ಆರಿಸಿ. ಪ್ರಬಂಧದ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಪ್ರಬಂಧದ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಯೋಚಿಸಿ. ಪ್ರಬಂಧದ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಓದಿ. ಪ್ರಬಂಧದ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಿ. ಪ್ರಬಂಧದ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬರೆಯಿರಿ. ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಬರೆದ ನಂತರ ಅದನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ.

ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆಯಲು ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳು :

ಪ್ರಬಂಧದ ವಿಷಯವನ್ನು ಆರಿಸಿ. ಪ್ರಬಂಧದ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಪ್ರಬಂಧದ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಯೋಚಿಸಿ. ಪ್ರಬಂಧದ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಓದಿ. ಪ್ರಬಂಧದ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಿ. ಪ್ರಬಂಧದ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬರೆಯಿರಿ. ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಬರೆದ ನಂತರ ಅದನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ.

וזכה, אמה ומת מהיכנס
אחר. לב יד דבר פלל לב לכך
כשעתיד בעוב שבאש בשתיר
כעתיד בעוב בא ואתה יכול -
את כאיל ראית בשתיה ויכול
אתה בשבח בעוב
ברכו את יהוה המבורך
ברוך יהוה המבורך לעולם ועד.
תורגם בבבל: בעוב את יהוה
אתה הבשר שאתה הוא יהוה
הבורא את הארץ ואת השמים
ואת הים ואת כל אשר בהם
הנותן חיות לכל אלה והצבא
השמים משתחוים לך ואתה
מחיה את כולם וצבא השמים
לא יחסר ממך שאתה נתת
להם חיות ואתה הצלת את
נפש חנניה מישאל ועזריה
מתוך כבשן האש ועשית
עמהם נסים כי בטחו בך
ברוך אתה יהוה האל
המודה לשמך הגדול בתשבחות
כי עבדך אני מודה לך
יהוה אלהי אלהי כל הבשר
יוצר בראשית ברוך שמך
ומבורך תהלתך בפי כל
בשר תמיד לעולם ועד
כי כן כתוב ושבת ואכלת
ושבעת וברכת את יהוה
אלהיך על הארץ הטובה
אשר נתן לך בא"י יהוה
על הארץ ועל המזון

בורא נפשות רבות וחסרונן
על כל מה שברא להחיות
בהם נפש כל חי ברוך
חי העולמים מלא כל
עלמין חי וקים ברחמיו
חי לעולמי עולמים הוא
יזון ויחלץ ויציל ויעשה
כל הרחמים הוא יהא
רחמן עלינו הוא יגמלנו
לעתיד לבא בקרוב
ויקרבנו לפני הגדולה
הוא יברך את עמו ישראל
בברכת השלום בראש
חדש הזה לטובה ולברכה
לפני כבודו כל
ימות עולם ועד
הרחמן הוא יזכנו
לימות המשיח ולחיי
העולם הבא מגדיל
ישועות למלכו ועושה
חסד למשיחו לדוד
ולזרעו עד עולם
עושה שלום במרומיו
הוא יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל
ואמרו אמן

ఆదిలో రాజులచరిత్రలు గ్రంథాకృతిగా
రూపొందలేదు. రాజులు తమ
కీర్తిని తామే వినిపించుకొనేవారు.
ఆ తరువాత వారి కీర్తిని వారి
ఆస్థాన కవులు వర్ణించేవారు.
ఆ కవులు రాసిన పద్యాలు
ఒకరి నోటినుండి మరొకరి
నోటికి ప్రయాణించేవి. ఇలా
ఎన్నో తరాలు గడిచిపోయాయి.
ఆ తరువాత ఆ పద్యాలు
వ్రాతప్రతులుగా రూపొందాయి.
ఆ ప్రతులు కూడా కాలక్రమంలో
శిథిలమైపోయాయి. ఆ
ప్రతులలోని పద్యాలు
కొన్ని మాత్రమే ఇప్పుడు
లభిస్తున్నాయి.

కవులు పద్యాలు
రాసేటప్పుడు ఛందస్సు
విషయంలో ఎంతో
శ్రద్ధ తీసుకొనేవారు.
ఛందస్సు తప్పిన
పద్యాలు ఎవరూ
మెచ్చుకోరు. అందుకే
ఛందస్సు తప్పకుండా
పద్యాలు రాసేవారు.
ఆ పద్యాలు
ఎంతో మధురంగా
ఉండేవి. ఆ పద్యాలు
వినడానికి ఎంతో
బాగుండేవి.

ಪ್ರಭುವೇ !
ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರಕ ರಾಮಚಂದ್ರ ಪ್ರಭುವೇ ನಿನ್ನ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸಮಸ್ತ ಜೀವ ಜಂತುಗಳ ಪಾಲಕನಾದ ನಿನಗ

ಅಂಕಣ ಬರಹಗಾರರು ಪತ್ರಿಕೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಆಕರ್ಷಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಕೆಲವು ಅಂಕಣಕಾರರು ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಕಣಕಾರರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಲ್ಲದ ಹೊರಗಿನ ಬರಹಗಾರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಕಣಕಾರರು

ספרי בלק ויקרא במדבר נשא בהעלתך שלח קרח חקת בלק פנחס מטות מסעי דברים ואתחנן עקב ראה שופטים כי תצא כי תבוא נצבים וילך האזינו וזאת הברכה

ספרי בלק ויקרא במדבר נשא בהעלתך שלח קרח חקת בלק פנחס מטות מסעי דברים ואתחנן עקב ראה שופטים כי תצא כי תבוא נצבים וילך האזינו וזאת הברכה

כתוב שהוא מלך בארץ
יהודה ומנה בשנה הי׳ מלכו
כשש שנים ומלך בשנה
השביעית ויהוידע הכהן
הגדול שלח ויקח את
שרי המאות לו׳ ויאמר
להם עברו בערי יהודה
וקבצו מכל שבטי ישראל
לבדק הבית מדי שנה
בשנה ואתם תמהרו
הדבר הזה ולא מהרו
הלוים ויקרא המלך
ליהוידע הראש ויאמר
לו מדוע לא דרשת
מהלוים להביא מיהודה
ומירושלים את המשכן
עדות משה ועדת
ישראל לאהל העדות
לבניו ויעשו הלוים
כן עד השבר ויאמרו
כל העם וישמחו ויביאו
את כל הכסף וישלכו
אל הארון עד הביאם
אותו ויהי בעת פקדת
הארון על ידי הלוים
ובראותם כי רב הכסף
ויעל סופר המלך
ופקיד כהן הגדול
ויריקו את הכסף
מן הארון וישיבו
אותו אל מקומו
כן עשו יום יום
ויאספו כסף הרבה
מאוד ויתן המלך
ויהוידע לעושי
המלאכה ויחזקו
בבדק הבית ויעמידו
את התורה על
מכונתה ויחזקו
את העבודה ויפקד
יהוידע פקידים
על עבודת בית
ה׳ ויבנו חרשים
ויעשו בבית ה׳
כל כלי עבודה
לעבודה ולעולה
ויעלו עולות
בבית ה׳ תמיד
כל ימי יהוידע
ויזקן יהוידע
ושבע ימים
ויקבר אותו
בעיר דוד עם
המלכים כי עשה
טוב בישראל
ועם ביתו ויעש
לו ביתו שתי
נשים ויולד בנים
ובנות ויהי אחרי
כן חזקו שרי
יהודה וישתחוו
למלך אז שמע
המלך אליהם
ויעזבו את בית
ה׳ אלהי אבותם
ויעבדו את
האשרים ואת
העצבים ויהי
קצף על יהודה
וירושלים באשמתם
זאת ויעד בהם
ולא האזינו
ותלבש רוח
אלהים את
זכריה בן
יהוידע הכהן
ויעמד מעל
לעם ויאמר
להם כה אמר
אלהים למה
אתם עברים
את מצות ה׳
ולא תצליחו
כי עזבתם
את ה׳ ויעזוב
אתכם ויקשרו
עליו ויסקלהו
באבן במצות
המלך בחצר
בית ה׳ ולא
זכר יואש
המלך את
החסד אשר
עשה יהוידע
אביו עמו
ויהרג את
בנו ובהמותו
אמר יראה
ה׳ וידרוש
ויהי מקץ
תשובת ארם
עליו ויבא
יואש חיל
ארם ויבא
אל יהודה
וישחיתו
את כל שרי
העם ואת
כל שללם
שלחו למלך
דרמשק ובמספר
אנשים באו
ארם ויהוה
נתן בידם
חיל רב מאד
בעזבם את
ה׳ אלהי
אבותם וביואש
עשו שפטים
וילכו מעליו
כי חליו רבים
עזבוהו ויעשו
עליו קשר
עבדיו ויכוהו
על משכב
דמים
מלכים ב׳

ויקברו
אותו בעיר
דוד ולא
קברו בקברי
המלכים
ואמציה
בן עשרים
ושבע שנה
מלכו בשנה
השנית ליואש
בן יהואחז
מלך ישראל
בשומרון
ויעש הישר
בעיני ה׳
רק לא
כלבבו
ויהי כאשר
חזקה
הממלכה
עליו ויך
את עבדיו
המכים את
המלך אביו
ואת בני
המכים לא
המית כאשר
כתוב בספר
תורת משה
אשר צוה
ה׳ לאמר
לא יומתו
אבות על
בנים ובנים
לא יומתו
על אבות
כי איש
בחטאו
ימותו
ויאסף
אמציהו
את יהודה
ויפקדם
לבית אבות
לשרי האלפים
ולשרי המאות
לכל יהודה
ובנימין
ויפקדם
מבן עשרים
שנה ומעלה
וימצאם
שלש מאות
אלף בחור
יוצא צבא
אוחז חנית
ומגן ושלש
מאות אלף
גבורי חיל
נושאי צבא
ושלחם
למלחמה
ושכר
מאה אלף
גבורי חיל
משומרון
בכסף
ככר
ויבא
איש
האלהים
אל המלך
לאמר
אדני
המלך
צבא
ישראל
אל יבוא
עמך כי
אין ה׳
עם כל
בני אפרים
כי אם
תלך אתה
עשה
חזק
למלחמה
כשל
האלהים
יכשילך
לפני
אויב
כי יש
באלהים
לעזור
ולהכשיל
ויאמר
אמציהו
לאיש
האלהים
ומה
יעשה
למאה
הככר
אשר
נתתי
לגדוד
אשר
בא
מלכים ב׳

ברוכים הבאים. ד"ר לאורה אס-
תר פסטרנק־הגר, ילדים פוגע־
רעלת בפגיעת־הגרעין־שלישי־
של, חוקרת כאובה־חמרי־בניין
בחוג לכימיה פיזיקלית בטכ־
ניון אם־הר, ובעלה פרופ־
סור אליעזר הגר־הגר, מומחה
לבעיות־הגנה בפני־הקרנות
של־נשקי־גרעין. ד"ר ורפאל
הגר־הגר, מנהל־המרכז־לבקר
־איכות בתעשיית־הפלסטיק
של־משרד־התעשייה־והמס־
חר, ואשתו, רות הגר־הגר,
בעלת־תואר־שני בכלכלה
ובמדעי־המדינה, ובתם הצע־
ירה, תלמידת־כיתה־ח' בבית־
הספר־היסודי־הממלכתי־דתי
בשכונת־הגבעה־הצרפתית
בירושלים, ובנם הבכור, אלי־
עזר, בוגר־הפלוגה־הקדם־צב־
אית בגדוד־הנח"ל, ובוגר־
הישיבה־התיכונית־בעלי־תשו־
בה, ובן־זוגה, חנה בן־ציון,
בוגרת־החוג־לספרות־עברית
באוניברסיטת־תל־אביב.

גרוס. תמצית־מלוכלכת ב־
דגים וב־בני־אדם
תמיד־לא־מצאו־
רעבים־לבשר־אדם־לא־
מצאו־לבשר־אדם

ואמר אליו אלישע לך רחץ שבע פעמים בירדן ויחזור בשרך וטהר׃
ויקצף וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד ויקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו אל המקום ורפא המצורע׃
הלא טובו אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה׃
ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול היה הנביא דבר אליך הלא תעשנו ואף כי אמר אליך רחץ וטהר׃
וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים ויחזר בשרו כבשר נער קטן וטהר׃
וישב אל איש האלהים הוא וכל מחניו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך׃
ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת ויסרב׃
ויאמר נעמן ואם לא אם יתן לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לא יעשה עוד עבדך עולה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה׃
בדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדוני בית רמון להשתחות שם והוא נשען על ידי ואשתחויתי בבית רמון בהשתחותי בבית רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה׃
ויאמר אליו לך לשלום ויסע מאתו כברת ארץ׃
ויאמר גיחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדוני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא וחי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי מאתו משהו׃
ויעבר גיחזי אחרי נעמן וירא נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום׃
ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה באו אלי שני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תן נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים׃
ויאמר נעמן הוא קח כפל ויפצר בו ויצר שני ככרות כסף בשתי חלפות בגדים ויתן על שני נעריו וישאו לפניו׃
ויבא אל העפל ויקח מידם ויניחם בבית וישלח את האנשים וילכו׃
והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע אי מזה גיחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה׃
ויאמר אליו הלא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך הלקח את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות׃
צרעת נעמן תדבק בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג׃

ויאמר אליו אלישע לך רחץ שבע פעמים בירדן ויחזור בשרך וטהר׃
ויקצף וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד ויקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו אל המקום ורפא המצורע׃
הלא טובו אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה׃
ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול היה הנביא דבר אליך הלא תעשנו ואף כי אמר אליך רחץ וטהר׃
וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים ויחזר בשרו כבשר נער קטן וטהר׃
וישב אל איש האלהים הוא וכל מחניו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך׃
ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת ויסרב׃
ויאמר נעמן ואם לא אם יתן לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לא יעשה עוד עבדך עולה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה׃
בדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדוני בית רמון להשתחות שם והוא נשען על ידי ואשתחויתי בבית רמון בהשתחותי בבית רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה׃
ויאמר אליו לך לשלום ויסע מאתו כברת ארץ׃
ויאמר גיחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדוני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא וחי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי מאתו משהו׃
ויעבר גיחזי אחרי נעמן וירא נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום׃
ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה באו אלי שני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תן נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים׃
ויאמר נעמן הוא קח כפל ויפצר בו ויצר שני ככרות כסף בשתי חלפות בגדים ויתן על שני נעריו וישאו לפניו׃
ויבא אל העפל ויקח מידם ויניחם בבית וישלח את האנשים וילכו׃
והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע אי מזה גיחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה׃
ויאמר אליו הלא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך הלקח את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות׃
צרעת נעמן תדבק בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג׃

وَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ۝ وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ۝ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ۝ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۝ وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِن قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ۝ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ ۝ فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ ۝ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ۝ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَضْحَىٰ ۝ فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَىٰ ۝ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ الْجَنَّةِ ۝ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ ۝ ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ۝ قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ ۝ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَىٰ ۝ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنتُ بَصِيرًا ۝ قَالَ كَذَٰلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا ۖ وَكَذَٰلِكَ الْيَوْمَ تُنسَىٰ ۝ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِن بِآيَاتِ رَبِّهِ ۚ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَىٰ ۝ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَىٰ ۝ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ۝ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا ۖ وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ۝ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۝ وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا ۖ لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا ۖ نَّحْنُ نَرْزُقُكَ ۗ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ۝ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِّن رَّبِّهِ ۚ أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةُ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ۝ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُم بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِن قَبْلِ أَن نَّذِلَّ وَنَخْزَىٰ ۝ قُلْ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ ۝

سورة الأنبياء مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ۝ مَا يَأْتِيهِم مِّن ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِم مُّحْدَثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ۝ لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ ۗ وَأَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۖ أَفَتَأْتُونَ السِّحْرَ وَأَنتُمْ تُبْصِرُونَ ۝ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ۝ مَا آمَنَتْ قَبْلَهُم مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا ۖ أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ ۚ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِن كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَّا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ۝ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنجَيْنَاهُمْ وَمَن نَّشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ۝ لَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ وَكَمْ قَصَمْنَا مِن قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ۝ فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُم مِّنْهَا يَرْكُضُونَ ۝ لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ ۝ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝ فَمَا زَالَت تِّلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ ۝ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ۝ لَوْ أَرَدْنَا أَن نَّتَّخِذَ لَهْوًا لَّاتَّخَذْنَاهُ مِن لَّدُنَّا إِن كُنَّا فَاعِلِينَ ۝ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ ۚ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ۝ وَلَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَمَنْ عِندَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ۝ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ۝ أَمِ اتَّخَذُوا آلِهَةً مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ ۝ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا ۚ فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ۝ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ۝ أَمِ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ آلِهَةً ۖ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ ۖ هَٰذَا ذِكْرُ مَن مَّعِيَ وَذِكْرُ مَن قَبْلِي ۗ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُم مُّعْرِضُونَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ۝ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَٰنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ ۚ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ۝ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُم بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ۝ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُم مِّنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ۝ وَمَن يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَٰهٌ مِّن دُونِهِ فَذَٰلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۝ أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ۖ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَن تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۝ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَّحْفُوظًا ۖ وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ۝ وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ الْخُلْدَ ۖ أَفَإِن مِّتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ ۝ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ۗ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ۖ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ۝ وَإِذَا رَآكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَٰذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُم بِذِكْرِ الرَّحْمَٰنِ هُمْ كَافِرُونَ ۝ خُلِقَ الْإِنسَانُ مِنْ عَجَلٍ ۚ سَأُرِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكُفُّونَ عَن وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَن ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۝ بَلْ تَأْتِيهِم بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ۝ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ قُلْ مَن يَكْلَؤُكُم بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَٰنِ ۚ بَلْ هُمْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِم مُّعْرِضُونَ ۝ أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُم مِّن دُونِنَا ۚ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنفُسِهِمْ وَلَا هُم مِّنَّا يُصْحَبُونَ ۝ بَلْ مَتَّعْنَا هَٰؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۗ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا ۚ أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ۝ قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُم بِالْوَحْيِ ۚ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ۝ وَلَئِن مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا ۖ وَإِن كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا ۗ وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ۝ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُم مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ۝ وَهَٰذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنزَلْنَاهُ ۚ أَفَأَنتُمْ لَهُ مُنكِرُونَ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ۝ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَٰذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ۝ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ۝ قَالَ لَقَدْ كُنتُمْ أَنتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ۝ قَالَ بَل رَّبُّكُمْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُم مِّنَ الشَّاهِدِينَ ۝ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُم بَعْدَ أَن تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ۝ فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ۝ قَالُوا مَن فَعَلَ هَٰذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۝ قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ۝ قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ۝ قَالُوا أَأَنتَ فَعَلْتَ هَٰذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ۝ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَٰذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِن كَانُوا يَنطِقُونَ ۝ فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنتُمُ الظَّالِمُونَ ۝ ثُمَّ نُكِسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَٰؤُلَاءِ يَنطِقُونَ ۝ قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ۝ أُفٍّ لَّكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ ۝ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۝ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ۝ وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ۝ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۖ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ۝ وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ ۖ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ۝ وَلُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَت تَّعْمَلُ الْخَبَائِثَ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ ۝ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا ۖ إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِن قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ وَدَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ۝ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ ۚ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُودَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ ۚ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ۝ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِتُحْصِنَكُم مِّن بَأْسِكُمْ ۖ فَهَلْ أَنتُمْ شَاكِرُونَ ۝ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا ۚ وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ۝ وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَن يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَٰلِكَ ۖ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ۝ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۝ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِن ضُرٍّ ۖ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ ۝ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ ۖ كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ ۝ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا ۖ إِنَّهُم مِّنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَذَا النُّونِ إِذ ذَّهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَن لَّن نَّقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَٰهَ إِلَّا أَنتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ۝ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ ۚ وَكَذَٰلِكَ نُنجِي الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ۝ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۖ وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ۝ وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِن رُّوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ۝ إِنَّ هَٰذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ۝ وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ ۖ كُلٌّ إِلَيْنَا رَاجِعُونَ ۝ فَمَن يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ ۖ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ۝ وَحَرَامٌ عَلَىٰ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝ حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُم مِّن كُلِّ حَدَبٍ يَنسِلُونَ ۝ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ۝ إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ۝ لَوْ كَانَ هَٰؤُلَاءِ آلِهَةً مَّا وَرَدُوهَا ۖ وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُم مِّنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ۝ لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ ۝ لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَٰذَا يَوْمُكُمُ الَّذِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ۝ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ۚ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُ ۚ وَعْدًا عَلَيْنَا ۚ إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ۝ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِن بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ۝ إِنَّ فِي هَٰذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عَابِدِينَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ۝ قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۖ فَهَلْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ ۝ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۖ وَإِنْ أَدْرِي أَقَرِيبٌ أَم بَعِيدٌ مَّا تُوعَدُونَ ۝ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ۝ وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ۝ قَالَ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ ۗ وَرَبُّنَا الرَّحْمَٰنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ۝

سورة الحج مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ ۚ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ۝ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُم بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ۝ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ ۚ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ۖ وَمِنكُم مَّن يُتَوَفَّىٰ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا ۚ وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَن فِي الْقُبُورِ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ۝ ثَانِيَ عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۚ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ ۖ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ ۖ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۝ يَدْعُو مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا يَنفَعُهُ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ۝ يَدْعُو لَمَن ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِن نَّفْعِهِ ۚ لَبِئْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَبِئْسَ الْعَشِيرُ ۝ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ۝ مَن كَانَ يَظُنُّ أَن لَّن يَنصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ۝ وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يُرِيدُ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَىٰ وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ ۖ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ۗ وَمَن يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۝ هَٰذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ ۖ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن نَّارٍ يُصَبُّ مِن ف

ד בלשון הגאון בעל תשובות
פרעה. ואף לדעתי זה אינו
בכלל הגאון בעל תשובות
הנאונים ז"ל כאן גאוני
ארץ ישראל ובבל שהיו
בזמנו ולא בזמנם ומזמן
בזמנו ולמעלה ממנו בדורם
ובדורם ומזמנם ולמעלה
ממנו בדורם ובדורות
שלפניהם שהרי הגאון בעל
תשובות הזכיר בתשובה
הנ"ל בשם הגאון בעל
ספר הפרדס שהיה בזמנו
ובדורו ובדורות שלפניו
ובדורות שלאחריו ואף
הגאון בעל ספר הפרדס
הזכיר בתשובה הנ"ל בשם
הגאון בעל ספר הלכות
גדולות שהיה בזמנו
ובדורו ובדורות שלפניו
ובדורות שלאחריו ואף
הגאון בעל ספר הלכות
גדולות הזכיר בתשובה
הנ"ל בשם הגאון בעל
ספר הלכות פסוקות
ז"ל. הרי

לא נמצא הלכות אלו אצל
אחר מן הגאונים ואף
מהם בדורם ובדורות
שלפניהם ואחריהם.

כל אחד ואחד מהם היה
בפני עצמו ולא היה
מקובץ מהם בספר אחד
מהם בזמנו ובדורו ומהם
בזמנם ובדורם ומהם

دهند حدود آنرا وارسیده اند
مرتبه‌ی دیگر نامه‌ی ایشان
رسید به‌این مضمون که چون
چاه وسیله آبیاری نیست
مبلغ وجه آنرا نمی‌دهیم
و اگر امر شود آنرا هم
خواهیم داد. چون امر بر
آنکه بدهند این بود
به‌ناچار مبلغ را داده
رسید بدست آمد و
آنرا نیز فرستادند
دهند

دیگر نامه‌ی ملازمان
آنرا نیز فرستادند
که نامبرده
نمی‌دهد
و بی‌انصافی
می‌کند
چون امر
شد که
مبلغ را
بدهند
دهند

ctyte ol ecare ereal ol ctcar
uie ero tde trea cirea
ioetr / rhe. cpei eie tmtr
cesr cee tytr ecet cmie
are tytrei rea tr. ecerr-
e. arcye tmir ecearce rtel
ercire rcr ie ern tdi..e
.urmr tie ceae acycmce=
rea ael er er tie ereal tr
zci. dice a.ctr tei. ecmat
rr e.r ecer eurcirr eeatr
dae trtde ccen eleicir
rmie cmde eaicrea er .e.e
tal ceadce ctycmei rtr..el
dycrir / ie urri a.ctcr.
rpeen ecatr eeae ecmat
dycr.el re a.ietm ceie ir
tdrer ceycrr iecycr.ie cue=
eeatr rtr ecrcice tree.re
ce. a.e.e rel dycrtr.ert
dice eytra cyeereeare ey
ceycrr nyr.tr a.ecrt erie=

ccxcv

ce ier ceaeare
ctdrer. rmie ceeie ayert
tmie rcycr.tdcirer.ei:
tmie rcycr.tdcirer.ei:
raiuiicer eyeiece ecye.iie.
ieeyre veder .eeyr rmiei.
ayte eie aecr.cyi rcein.
eaiecmie rytcr.eaie ieeyre
ecye.d rtyie e.ecrmr e
rmr eae eeyrmr ei e.ecrie
rcdd rt cice.eedce eecer
eiyrre cyrre eeeare ieee
tcedce tcaer ceycrr cein.
cice eiyre rre.r ei.ecrie
re ecee die.'ei. eeie rtdre
eeee.ie.tdcirr.'ed eeie
eieerrre.'ie rcee rre.e ecrre
eyece.re dri. ecer e ecrre
ieee.' re ercer yie.r tcecl
ieeie rcycr.tdcirer.ei
ei ieeie.de ceyee.e rec eee
eeree' rrer.ree.e ee einrer

ccxcv

בכל זה כתב בכתב אחרים
בעבודת בקיאותו ותלמידי
הרמב"ם ז"ל, ובפרט בספר
זה שהוא מיוחד לדברי
הרמב"ם ז"ל, ואין לנו
אחרים בזה כלל, ולזה
בחרתי בפירושו זה שיהיה
לנו לעזר ולמופת בכל
מקום שנצטרך לדברי
הרמב"ם ז"ל, ואין לנו
לחלוק עליו בשום דבר
שנראה לנו שהוא טועה
בו, אלא אם כן יהיה
הדבר ברור מאד, ואפילו
אז נעשה בדרך נסיון
ובענוה, ולא נאמר
שהוא טועה אלא שנראה
לנו כך, ואולי שלנו
הוא הטועה, ואנחנו
נחזור בנו ונאמר
כדברי הרמב"ם ז"ל.

יום יו"ד

בכתב בתחלה:
ביום ה' בשבת
בשבעה עשר בחודש
הזה בשנת חמשת אלפים
ושבע מאות ושבעים
ליצירה.

ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಕೊಂಡರೆ ಅವರು
ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವರಗಳನ್ನು
ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳಲು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಯಾವ ವರವೂ ಇಲ್ಲ.
ಆದರೆ ಅವರು ಸ್ವಾಮಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವರಗಳನ್ನು
ಕೊಡಲು ಸ್ವಾಮಿಯು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವನು.
ಇದರಿಂದ ಅವರು ಸ್ವಾಮಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ
ಇಲ್ಲವಾಗಿರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಸ್ವಾಮಿಯ
ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ
ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲವಾಗಿರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ
ಅವರು ಸ್ವಾಮಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲವಾಗಿರುವುದು.
ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಸ್ವಾಮಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ
ಇಲ್ಲವಾಗಿರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಸ್ವಾಮಿಯ
ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ
ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲವಾಗಿರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ
ಅವರು ಸ್ವಾಮಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲವಾಗಿರುವುದು.

ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ
ಇಲ್ಲವಾಗಿರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಸ್ವಾಮಿಯ
ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ
ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲವಾಗಿರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ
ಅವರು ಸ್ವಾಮಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲವಾಗಿರುವುದು.
ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಸ್ವಾಮಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ
ಇಲ್ಲವಾಗಿರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಸ್ವಾಮಿಯ
ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ
ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲವಾಗಿರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ
ಅವರು ಸ್ವಾಮಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲವಾಗಿರುವುದು.

ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದನು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಯೆಹೋವನ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು. ಯೆಹೋವನು ಅವನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದನು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಸೂರ್ಯೋದಯದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡನು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಯೆಹೋವನಿಗೆ ಒಂದು ಯಜ್ಞವೇದಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಯೆಹೋವನ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸ

ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ಆಗ ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಭೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖರನ್ನು ಆರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಮೂಲಕ ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯವನ್ನು ಆಳಿಸಿದರು. ಅವರು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಳ್ಳರ ಭಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಮೋಸ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅಕ್ರಮ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅಪರಾಧ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಪಾಪ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕೆಟ್ಟ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕೆಟ್ಟ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕೆಟ್ಟ ಭಾವನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕೆಟ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯ

rgmpe gear gamge crecrd
geecgkrrde cerarecrge,
mr ggoocgrrde gge mrage mr
mgeccgkrrde gge, rrrcde grde
ermge mkrrecdrrde geege
gegge ; rkrde mgoocgrde cecrr.
germge rkrde mdcrkre rrde
cgkrgde gkrrde mrge germge
rr crkrarrmge rrde ggde cr
rrgkge mrrge mr rgge gcgge
mge mkr ,kr mr gcdre cr
grge,crrrcg mkr mgocgrde
rgcgde,cr gcdrcgrde rr rge
ge rkrme cgkrge gmrde
rrcg rd ggggrd cgkrgerme
gcge,cr, ggggcgrde grrgcgrd
grkgcr cgkrde rr rgcgr
mgocgrde cgkrr rrge cmr
gm cgcg crr ; rkrgre rd cr r
rkgkrr cr rd mrge mr rmgcd
.crr mrge gcgcre rkge rrgkrge

gcrase

cmrge rrmrkre gcrcgcge
mr rkge cgkrgmrrcgcrge
gr mkr cgcgcmrge grkr gmr rcrcr
grre cge ccgrdrcmrge,cgde
ggge rcgdrgcr gcgdrge—
cge rrkrmr rkge,
kgge rkge mgocgrde rgge
ge,cr gcgcge rkge rrgkrge
rrrcg rd rgcgrd rgcgrde
rrrge grmrkgcrge gcgcge
rrge

ಅಂಗಾರಕ ಬುಧ ಗುರು ಶುಕ್ರ ಶನಿ ರಾಹು ಕೇತು ಎಂಬ ನವಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು ಪ್ರಧಾನನಾಗಿರುವಂತೆ ಈ ಪಂಚಮಹಾಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ಆಕಾಶವು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ. ಆಕಾಶವು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ. ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಆಧಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಆಸರೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಆಧಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಆಸರೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಪದ್ಯ :

ಅಂಗಾರಕಾದಿ ನವಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನಂತೆ
ಪಂಚಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ಆಕಾಶವು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ
ಆಕಾಶವು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ
ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ
ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ
ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ
ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಆಧಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ
ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಆಸರೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ
ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ
ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ
ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ
ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಆಧಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ
ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಆಸರೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ

ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಪಂಚಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ಆಕಾಶವು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ. ಆಕಾಶವು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ. ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಆಧಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಆಸರೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಆಧಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಆಸರೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಪದ್ಯ :

ಅಂಗಾರಕಾದಿ ನವಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನಂತೆ
ಪಂಚಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ಆಕಾಶವು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ
ಆಕಾಶವು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ
ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ
ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ
ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ
ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಆಧಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ
ಅದು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಆಸರೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ

ver pulmões e garganta et
ferve. et tal hoje o veneno
destrói ferve. pessoa morre et me
nome tal e. ferve et me
como animal de verme pelo
vapor quente aquela arte
[illegible] pulmão. [illegible] verme pulmão.
escolhe o peixe ou animal quente
areia [illegible] mais vapor
[illegible] [illegible] [illegible]

et [illegible] este o nome cabeça com
mão [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ar mão [illegible] escolhe [illegible]
me [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[

אמת ונאה ורוב זה ובקצר
ואמנם ראוי הוא שיהיה
ולמעלה ראוי שיהיה
ושנים שיהיו ראויים
ולמטה יהיו ראויים
ושנים שיהיו ראויים
ולמעלה ראוי שיהיה

عَبْدَ رَبِّهِ بْنِ يَوْسُفَ الْمِصْرِيِّ
أَمَّا بَعْدُ فَإِنَّ اللهَ تَعَالَى
قَدْ أَنْزَلَ فِي كِتَابِهِ الْعَزِيزِ
قَوْلَهُ تَعَالَى ﴿ إِنَّ الَّذِينَ
يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ
الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى ﴾ الآيَةَ
وَقَدْ بَلَغَنِي أَنَّكَ تَكْتُبُ
أَحَادِيثَ عَنْ رَسُولِ اللهِ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
وَلَا تُحَدِّثُ بِهَا
فَكَتَبْتُ إِلَيْهِ أَنِّي
لَا أَكْتُمُ مَا أَمَرَنِي اللهُ
بِتَبْلِيغِهِ وَلَا أَعْلَمُ
فِي ذَلِكَ رُخْصَةً
فَكَتَبَ إِلَيَّ
إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ
فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ
بِمَجْنُونٍ
وَمَا أَنْتَ إِلَّا
كَمَا قَالَ اللهُ تَعَالَى
﴿ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ
بِضَنِينٍ ﴾
وَمَا أَنْتَ إِلَّا
كَمَا قَالَ اللهُ تَعَالَى
﴿ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ
بِضَنِينٍ ﴾

ಕೊಂಬಿನ ಎಲ್ಲ ಬಣ್ಣಗಳು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಕಪ್ಪು ಚುಕ್ಕೆಗಳು ಇರುವ ಹಸುವಿಗೆ ಕಪಿಲೆ ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಕಪಿಲೆ ಹಸುವಿನ ಹಾಲು ಅಮೃತಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದುದು. ಅದು ಸಿಹಿಯಾಗಿಯೂ ಇರುವುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೊಬ್ಬಿನಂಶ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು. ಅದರಿಂದ ಮಾಡಿದ ತುಪ್ಪ ಬಹಳ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು. ಅದರ ಮೊಸರು ಸಹ ಬಹಳ ರುಚಿಯಾಗಿರುವುದು. ಅದರ ಮಜ್ಜಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಅಂಶ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು. ಅದರ ಗಂಜಲವು ಔಷಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಅದರ ಸಗಣಿಯು ಮನೆಯನ್ನು ಸಾರಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಅದರ ಸಗಣಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬೆರಣಿಯು ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ಉರಿಯಲು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಅದರ ಸಗಣಿಯ ಬೂದಿಯು ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ತಿಕ್ಕಿ ತೊಳೆಯಲು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಅದರ ಸಗಣಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಗೊಬ್ಬರವು ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಹಾಕಲು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಅದರ ಮೂತ್ರವು ಔಷಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಅದರ ಕೊಂಬಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬಾಚಣಿಗೆಯು ಕೂದಲನ್ನು ಬಾಚಲು

ديمانكو، ايمانكو، ايمانكو، ايمانكو
ڈھونڈ رہے ہیں، ڈھونڈ رہے ہیں
ڈھونڈ رہے ہیں۔ ڈھونڈ رہے ہیں۔

דבורה נתנה דעתה להיות נשמרת בדרכי הצניעות ולא תהיה מן הנשים
המרבות לדבר ולצחק עם הבריות, ולא תהיה קלת דעת כלל, ולא תשחק
עם הבחורים ולא תדבר עמהם כלל, ולא תהיה מן הנשים המרבות לדבר
עם הבריות, ולא תהיה מן הנשים המרבות לצחק עם הבריות, ולא תהיה
מן הנשים המרבות לשחק עם הבחורים, ולא תהיה מן הנשים המרבות
לדבר עם הבחורים, ולא תהיה מן הנשים המרבות לצחק עם הבחורים,
ולא תהיה מן הנשים המרבות לשחק עם הבחורים, ולא תהיה מן הנשים
המרבות לדבר עם הבחורים, ולא תהיה מן הנשים המרבות לצחק עם
הבחורים, ולא תהיה מן הנשים המרבות לשחק עם הבחורים, ולא תהיה
מן הנשים המרבות לדבר עם הבחורים, ולא תהיה מן הנשים המרבות
לצחק עם הבחורים, ולא תהיה מן הנשים המרבות לשחק עם הבחורים,
ולא תהיה מן הנשים המרבות לדבר עם הבחורים, ולא תהיה מן הנשים
המרבות לצחק עם הבחורים, ולא תהיה מן הנשים המרבות לשחק עם
הבחורים, ולא תהיה מן הנשים המרבות לדבר עם הבחורים, ולא תהיה
מן הנשים המרבות לצחק עם הבחורים, ולא תהיה מן הנשים המרבות
לשחק עם הבחורים, ולא תהיה מן הנשים המרבות לדבר עם הבחורים,
ולא תהיה מן הנשים המרבות לצחק עם הבחורים, ולא תהיה מן הנשים
המרבות לשחק עם הבחורים, ולא תהיה מן הנשים המרבות לדבר עם
הבחורים, ולא תהיה מן הנשים המרבות לצחק עם הבחורים

ધનજી ભણાવતો જાય પરમાર્થ
ગીત ગાવત જ્ઞાન ને જાણ્યો
ગાય કોણ ભણાવનાર પરમાર,
ગાયો કોણ ગાવનાર ગાય
ગાય ગાવ ગાવત ગાયો
ગાયન ગાવત ગાયો ગાવનાર
ગાયો ગાવ ગાવત ગાયો
ગાયો ગાવ ગાવત ગાયો
ગાયો ગાવ ગાવત ગાયો

ענין עשרת ימי תשובה

ויש לומר בזה מה שאמרו חז״ל (ברכות ו׳ ב׳) שלשה דברים מבקש אדם בתפלתו שיהא מבקש שלא יהא לו יצר הרע ושלא יהא לו דבר שיש בו תאוה ושלא יהא לו מכה בראשו ומבואר בגמרא שם שהיצר הרע הוא מלאך המות ומבואר בגמרא (שבת ל״ב ב׳) שמלאך המות אין לו שום כח על מי שיש בו תאוה ומבואר בגמרא (ב״ב ט״ז ב׳) שמלאך המות אין לו שום כח על מי שיש בו מכה בראשו ומבואר בגמרא (ברכות ס״א ב׳) שמלאך המות אין לו שום כח על מי שיש בו יצר הרע ומבואר בגמרא (ברכות ס״א ב׳) שמלאך המות אין לו שום כח על מי שיש בו תאוה ומבואר בגמרא (ברכות ס״א ב׳) שמלאך המות אין לו שום כח על מי שיש בו מכה בראשו

गाव धर्मादे देणगी
घेऊन जाणे व देणगी-
कारले तपशील दिलेला-
नसेल असे. असल्या
दानपत्रांवर साक्षीदार
म्हणून ज्या व्यक्तींची
नावे घालण्यात येतात
त्यांच्या सह्या किंवा
अंगठ्याचे ठसे घेतले
जातात. दानपत्रात
दिलेल्या मिळकतीचे
चतुःसीमा वर्णन
करण्यात येते. दान
घेणाऱ्याचे नाव,
त्याचे वडील किंवा
आजोबा यांचे नाव,
त्याचा धर्म, जात,
गोत्र, प्रवर, वेद,
शाखा, सूत्र, शिक्षण,
व्यवसाय, राहण्याचे
गाव, तालुका, जिल्हा
इत्यादी तपशील
दानपत्रात लिहिलेला
असतो. दानपत्रात
दिलेल्या मिळकतीचे
उत्पन्न किती आहे
याचा उल्लेख असतो.
दानपत्रात दिलेल्या
मिळकतीवर कोणाचे
कर्ज असल्यास ते
कर्ज कोण फेडणार
याचा उल्लेख असतो.
दानपत्रात दिलेल्या
मिळकतीवर कोणाचे
हक्क असल्यास ते
हक्क कसे नष्ट
करावयाचे याचा
उल्लेख असतो.
दानपत्रात दिलेल्या
मिळकतीवर कोणाचे
हक्क असल्यास ते
हक्क कसे नष्ट
करावयाचे याचा
उल्लेख असतो.

दानपत्रात दिलेल्या
मिळकतीवर कोणाचे
हक्क असल्यास ते
हक्क कसे नष्ट
करावयाचे याचा
उल्लेख असतो.
दानपत्रात दिलेल्या
मिळकतीवर कोणाचे
कर्ज असल्यास ते
कर्ज कोण फेडणार
याचा उल्लेख असतो.
दानपत्रात दिलेल्या
मिळकतीचे उत्पन्न
किती आहे याचा
उल्लेख असतो.
दानपत्रात दिलेल्या
मिळकतीचे चतुःसीमा
वर्णन करण्यात येते.
दान घेणाऱ्याचे नाव,
त्याचे वडील किंवा
आजोबा यांचे नाव,
त्याचा धर्म, जात,
गोत्र, प्रवर, वेद,
शाखा, सूत्र, शिक्षण,
व्यवसाय, राहण्याचे
गाव, तालुका, जिल्हा
इत्यादी तपशील
दानपत्रात लिहिलेला
असतो. दानपत्रात
दिलेल्या मिळकतीचे
उत्पन्न किती आहे
याचा उल्लेख असतो.
दानपत्रात दिलेल्या
मिळकतीवर कोणाचे
हक्क असल्यास ते
हक्क कसे नष्ट
करावयाचे याचा
उल्लेख असतो.

ومن ذلك قول الشاعر
ع وقد بدت عن ثنايا لؤلؤ نظم
في روضة طلعت فيها شقائقها
وقد يزيدون في الكلام فيقولون
ما كان أحسن زيداً وما أحسن
بزيداً ، وقد مضى ذكر ذلك
في باب الزيادة ، وقد يحذفون
الفعل الذي يتعلق به الجار
والمجرور إذا دل عليه دليل
كقولهم في جواب من قال
كيف أصبحت ؟ أي أصبحت
بخير ، وقد يحذفون الجار
والمجرور إذا دل عليه دليل
كقولهم في جواب من قال
بكم اشتريت ثوبك ؟ أي
اشتريته بكذا ، وقد يحذفون
الجار والمجرور إذا دل عليه
دليل كقولهم في جواب من
قال لمن تقول هذا ؟ أي
هذا لفلان ، وقد يحذفون
الجار والمجرور إذا دل عليه
دليل كقولهم في جواب من
قال لمن تقول هذا ؟ أي
هذا لفلان ، وقد يحذفون

الجار والمجرور إذا دل عليه
دليل كقولهم في جواب من
قال لمن تقول هذا ؟ أي
هذا لفلان ، وقد يحذفون
الجار والمجرور إذا دل عليه
دليل كقولهم في جواب من
قال لمن تقول هذا ؟ أي
هذا لفلان ، وقد يحذفون

ಮಾಡಿದ
ಕೊಟ್ಟ ಕೊಡಿಸಿದ
ಕೊಂಡ ತಂದ
ಮಾಡಿಸಿದ
ಕೊಟ್ಟ ಕೊಡಿಸಿದ
ಕೊಂಡ ತಂದ
ಮಾಡಿಸಿದ
ಕೊಟ್ಟ ಕೊಡಿಸಿದ
ಕೊಂಡ ತಂದ
ಮಾಡಿಸಿದ
ಕೊಟ್ಟ ಕೊಡಿಸಿದ
ಕೊಂಡ ತಂದ
ಮಾಡಿಸಿದ
ಕೊಟ್ಟ ಕೊಡಿಸಿದ
ಕೊಂಡ ತಂದ

ಮಾಡಿದ
ಕೊಟ್ಟ ಕೊಡಿಸಿದ
ಕೊಂಡ ತಂದ
ಮಾಡಿಸಿದ
ಕೊಟ್ಟ ಕೊಡಿಸಿದ
ಕೊಂಡ ತಂದ
ಮಾಡಿಸಿದ
ಕೊಟ್ಟ ಕೊಡಿಸಿದ
ಕೊಂಡ ತಂದ
ಮಾಡಿಸಿದ
ಕೊಟ್ಟ ಕೊಡಿಸಿದ
ಕೊಂಡ ತಂದ

ಮಾಡಿದ
ಕೊಟ್ಟ ಕೊಡಿಸಿದ
ಕೊಂಡ ತಂದ
ಮಾಡಿಸಿದ
ಕೊಟ್ಟ ಕೊಡಿಸಿದ
ಕೊಂಡ ತಂದ
ಮಾಡಿಸಿದ
ಕೊಟ್ಟ ಕೊಡಿಸಿದ
ಕೊಂಡ ತಂದ
ಮಾಡಿಸಿದ
ಕೊಟ್ಟ ಕೊಡಿಸಿದ
ಕೊಂಡ ತಂದ

وبعد ذلك ذكر الحسن
ع ٢٩ في كل يوم ثلث مرات
وبعده ذكر المشكوة ثم
ذكر ع ٢٩ في كل يوم
ثلث مرات وبعده ذكر
ع ٢٩ في كل يوم ثلث
مرات وبعده ذكر ع ٢٩
في كل يوم ثلث مرات
وبعده ذكر ع ٢٩ في

κτησε ριζικόν πλούτον, πλουτισε
ενδοξον τον ονομα του, και
ετιμησε τον πατερα του, και
εδωκε σημασιαν εις τους
λογους σοφιας του, και
εκαμε τελειαν την διαθηκην
αυτου μετ' αυτου, και
εστερεωσε τον κλήρον αυτου
εν τοις σπλαγχνοις του
πατρος αυτου· και
εγνωρισεν εις αυτον τας
ευλογιας αυτου, και
εδοξασεν αυτον εν τη
δοξη αυτου· και
εκληρονομησεν αυτον
και εμερισεν εις αυτον
τον κλήρον αυτου
μεταξυ των δωδεκα
φυλων του Ισραηλ·

δεκατος. δεκατεσσαρες ετη

ιδε εστιν αυτω

και εκαμε μετ' αυτου
διαθηκην αιωνιον,
και εδειξεν εις αυτον
τα δικαιωματα αυτου·
και εγνωρισαν οι οφθαλμοι
αυτου την δοξαν του
μεγαλειου αυτου,
και ηκουσεν η φωνη
αυτου την δοξαν της
μεγαλωσυνης αυτου·
και ειπεν προς αυτον·
προσεχε προς σε
παντος αδικου,
και ενετειλατο εις αυτον
εκαστον κατα το πλησιον
αυτου· και
κατεστησεν ηγουμενους
εις εκαστον εθνος·
και παντα τα εθνη
ητοιμασθησαν
κατα αριθμον
εις γνωσιν·
αλλα ο Ισραηλ
δεν ηθελησε
να ονομασθη
κατα τον αριθμον
των υιων του θεου·
διοτι ηθελησε
να ονομασθη
λαος κυριου
κατα πασαν
ψυχην αυτου·
διοτι ειδεν
τον μονογενη
υιον αυτου
παρα του
κυριου·

και ανεβη
προς αυτον
εκ μεσου
του πυρος·
και ειδεν
την δοξαν
αυτου,
και ιδου
η δοξα
κυριου
κατεβη
επι το
ορος
σινα,
και
ελαβεν
τον θρονον
αυτου·
και
παρεδωκεν
εις τον
μωυσην
τας
εντολας
της
ζωης
και
της
επιστημης
της
παιδειας
της
δικαιοσυνης
και
της
κρισεως·

ಗಣಿಗಾರಿಕೆಯ ಕೆಲಸಗಾರರು ಮತ್ತು ಅವರ ಕುಟುಂಬಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರವು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿತು. ಈ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಪಾಟೀಲರು. ಸಮಿತಿಯ ಇತರ ಸದಸ್ಯರು ಶ್ರೀ ಕೆ. ಆರ್. ಮೂರ್ತಿ, ಶ್ರೀಮತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅಮ್ಮ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಸ್. ನಾಗರಾಜ್. ಸಮಿತಿಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಅವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು.

ಸಮಿತಿಯು ಒಟ್ಟು ಹದಿನೆಂಟು ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿತು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಿತಿಯು ಗಣಿಗಾರಿಕೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಜೀವನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿತು. ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿತು. ಗಣಿ ಮಾಲೀಕರು, ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಟನೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸಿತು.

ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯು ಒಟ್ಟು ಮೂರು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಮೊದಲ ಭಾಗವು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಇದೆ. ಎರಡನೆಯ ಭಾಗವು ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಸುರಕ್ಷತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇದೆ. ಮೂರನೆಯ ಭಾಗವು ಶಿಫಾರಸುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇದೆ. ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಮಿತಿಯು ಒಟ್ಟು ನೂರಾ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆ.

ಸಮಿತಿಯ ಪ್ರಮುಖ ಶಿಫಾರಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹೀಗಿವೆ: ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಬೇಕು; ಗಣಿಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಬೇಕು; ಪ್ರತಿ ಗಣಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಶಾಲೆ ಇರಬೇಕು; ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಉಚಿತ ಆರೋಗ್ಯ ವಿಮೆ ಒದಗಿಸಬೇಕು; ಮತ್ತು ಗಣಿಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಆಗುವ ಹಾನಿಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಕಠಿಣ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು.

ಈ ಶಿಫಾರಸುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆ. ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಕಾಲಮಿತಿಯನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಉಚಿತ ಆರೋಗ್ಯ ವಿಮೆಯ ಶಿಫಾರಸನ್ನು ಸರ್ಕಾರವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಹೊರೆ.

ישראל בנים ויהי ויאמר ויקח
ויצא ויבא ויעש ויקרא ויהי
ויאמר ויקח ויבא ויעש ויקרא
ויהי ויאמר ויקח ויבא ויעש
ויקרא ויהי ויאמר ויקח ויבא
ויעש ויקרא ויהי ויאמר ויקח
ויבא ויעש ויקרא ויהי ויאמר
ויקח

ד"ה ויהי אחרי הדברים האלה וגו'
ראוי לכתוב פרשה זו בכל דור ודור
ולכל אדם שיראה עצמו כאלו היום
יצא ממצרים שנאמר בכל דור ודור
חייב אדם לראות את עצמו כאלו הוא
בעצמו יצא ממצרים שנאמר והגדת
לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה
עשה ה' לי בצאתי ממצרים לפיכך
אנו חייבים להודות ולשבח ולפאר
ולרומם ולהדר ולברך ולעלה ולקלס
למי שעשה לאבותינו ולנו את כל
הנסים האלו הוציאנו מעבדות לחרות
ומיגון לשמחה ומאבל ליום טוב
ומאפלה לאור גדול ומשעבוד לגאולה
ונאמר לפניו הללויה הללו עבדי ה'
הללו את שם ה' יהי שם ה' מבורך
מעתה ועד עולם ממזרח השמש עד
מבואו מהולל שם ה' על כל גוים ה'
על השמים כבודו יהללויה מי כה'
אלהינו המגביהי לשבת המשפילי
לראות בשמים ובארץ מקימי מעפר
דל מאשפות ירים אביון להושיבי עם
נדיבים עם נדיבי עמו מושיבי עקרת
הבית אם הבנים שמחה הללויה הללו
אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו הללוהו
בגבורותיו הללוהו כרב קודש הללוהו
בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור
הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים
ועוגב הללוהו בצלצלי שמע הללוהו
בצלצלי תרועה כל הנשמה תהלל יה
הללויה הללו אל בקדשו הללוהו
ברקיע עזו הללוהו בגבורותיו
הללוהו כרב קודש הללוהו בתקע
שופר הללוהו בנבל וכנור הללוהו
בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב
הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי
תרועה כל הנשמה תהלל יה הללויה
הללו את שם ה' יהי שם ה' מבורך
מעתה ועד עולם ממזרח השמש עד
מבואו מהולל שם ה' על כל גוים ה'
על השמים כבודו יהללויה מי כה'
אלהינו המגביהי לשבת המשפילי
לראות בשמים ובארץ מקימי מעפר
דל מאשפות ירים אביון להושיבי עם
נדיבים עם נדיבי עמו מושיבי עקרת
הבית אם הבנים שמחה הללויה הללו
אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו הללוהו
בגבורותיו הללוהו כרב קודש הללוהו
בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור
הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים
ועוגב הללוהו בצלצלי שמע הללוהו
בצלצלי תרועה כל הנשמה תהלל יה
הללויה הללו אל בקדשו הללוהו
ברקיע עזו הללוהו בגבורותיו
הללוהו כרב קודש הללוהו בתקע
שופר הללוהו בנבל וכנור הללוהו
בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב
הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי
תרועה כל הנשמה תהלל יה הללויה
הללו את שם ה' יהי שם ה' מבורך
מעתה ועד עולם ממזרח השמש עד
מבואו מהולל שם ה' על כל גוים ה'
על השמים כבודו יהללויה מי כה'
אלהינו המגביהי לשבת המשפילי
לראות בשמים ובארץ מקימי מעפר
דל מאשפות ירים אביון להושיבי עם
נדיבים עם נדיבי עמו מושיבי עקרת
הבית אם הבנים שמחה הללויה הללו

ד"ה ויהי אחרי הדברים האלה וגו'
ראוי לכתוב פרשה זו בכל דור ודור
ולכל אדם שיראה עצמו כאלו היום
יצא ממצרים שנאמר והגדת לבנך
ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה
ה' לי בצאתי ממצרים לפיכך אנו
חייבים להודות ולשבח ולפאר
ולרומם ולהדר ולברך ולעלה ולקלס
למי שעשה לאבותינו ולנו את כל
הנסים האלו הוציאנו מעבדות לחרות
ומיגון לשמחה ומאבל ליום טוב
ומאפלה לאור גדול ומשעבוד לגאולה
ונאמר לפניו הללויה הללו עבדי ה'
הללו את שם ה' יהי שם ה' מבורך
מעתה ועד עולם ממזרח השמש עד
מבואו מהולל שם ה' על כל גוים ה'
על השמים כבודו יהללויה מי כה'
אלהינו המגביהי לשבת המשפילי
לראות בשמים ובארץ מקימי מעפר
דל מאשפות ירים אביון להושיבי עם
נדיבים עם נדיבי עמו מושיבי עקרת
הבית אם הבנים שמחה הללויה הללו
אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו הללוהו
בגבורותיו הללוהו כרב קודש הללוהו
בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור
הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים
ועוגב הללוהו בצלצלי שמע הללוהו
בצלצלי תרועה כל הנשמה תהלל יה
הללויה הללו אל בקדשו הללוהו
ברקיע עזו הללוהו בגבורותיו
הללוהו כרב קודש הללוהו בתקע
שופר הללוהו בנבל וכנור הללוהו
בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב
הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי
תרועה כל הנשמה תהלל יה הללויה
הללו את שם ה' יהי שם ה' מבורך
מעתה ועד עולם ממזרח השמש עד
מבואו מהולל שם ה' על כל גוים ה'
על השמים כבודו יהללויה מי כה'
אלהינו המגביהי לשבת המשפילי
לראות בשמים ובארץ מקימי מעפר
דל מאשפות ירים אביון להושיבי עם
נדיבים עם נדיבי עמו מושיבי עקרת
הבית אם הבנים שמחה הללויה הללו

כתוב בספרו:
ישנם חכמים שאומרים
שהעולם נברא בשבעה ימים
ויש אומרים שנברא בשנים עשר חודש
ויש אומרים שנברא בשנים עשר אלף שנה
ויש אומרים שנברא בשנים עשר אלף שנה
ואני אומר שנברא בשנים עשר אלף שנה
אבל אין אני יודע איך נברא
ואין אני יודע מתי נברא
ואין אני יודע למה נברא
ואין אני יודע מי ברא
ואין אני יודע מה ברא
ואין אני יודע איך ברא
ואין אני יודע מתי ברא
ואין אני יודע למה ברא
ואין אני יודע מי ברא
ואין אני יודע מה ברא

יש אומרים שנברא בשנים עשר אלף שנה
ואין אני יודע איך נברא
ואין אני יודע מתי נברא
ואין אני יודע למה נברא
ואין אני יודע מי ברא
ואין אני יודע מה ברא
ואין אני יודע איך ברא
ואין אני יודע מתי ברא
ואין אני יודע למה ברא
ואין אני יודע מי ברא
ואין אני יודע מה ברא
ואין אני יודע איך ברא
ואין אני יודע מתי ברא
ואין אני יודע למה ברא
ואין אני יודע מי ברא
ואין אני יודע מה ברא
ואין אני יודע איך ברא
ואין אני יודע מתי ברא
ואין אני יודע למה ברא
ואין אני יודע מי ברא
ואין אני יודע מה ברא
ואין אני יודע איך ברא
ואין אני יודע מתי ברא
ואין אני יודע למה ברא
ואין אני יודע מי ברא
ואין אני יודע מה ברא

וְאַתָּה דָּנִיֵּאל הָבֵן בְּלִבָּךְ
וְהַחְתֵּם סְפָרָא עַד עִדָּן קֵץ
יְשׁוֹטְטוּן רַבִּין וְתִתְכַּפֵּן הַדַּעַת
בְּדָנִיֵּאל אֲשֶׁר נֶאֱמַר עָלָיו
בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים
וְהוּא הָיָה בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה
עַל נְהַר כְּבָר וַיְהִי שָׁם
וַיְהִי דְּבַר יְהוָה אֵלָיו
וַיַּרְא וְהִנֵּה אֶחָד דּוֹמֶה
לְבֶן אָדָם וְהוּא נוֹגֵעַ
בְּשִׂפְתֵי וַיֹּאמֶר אֵלַי
אַל תִּירָא דָּנִיֵּאל כִּי
מִן הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר
נָתַתָּ אֶת לִבְּךָ לְהָבִין
וּלְהִתְעַנּוֹת לִפְנֵי אֱלֹהֶיךָ
נִשְׁמְעוּ דְבָרֶיךָ וַאֲנִי
בָּאתִי בִּגְלָלֶיךָ וְהַשָּׂר
עֹמֵד לְפָנַי וְאֵינֶנִּי
מְבִין אֶת הַדָּבָר
וְהִנֵּה כְּדִמְיוֹן בְּנֵי אָדָם
נָגַע עַל שְׂפָתָי וָאֶפְתַּח
וָאֲדַבֵּרָה וָאֹמַר אֶל
הָעֹמֵד לְפָנַי אֲדֹנִי
בַּמַּרְאֶה נֶהְפְּכוּ עָלַי
צִירַי וְלֹא עָצַרְתִּי כֹחַ
וְאֵיךְ יוּכַל עֶבֶד אֲדֹנִי
זֶה לְדַבֵּר עִם אֲדֹנִי זֶה
וְאֵין עָלַי עַתָּה כֹחַ
וְנְשָׁמָה לֹא נִשְׁאֲרָה בִּי
וַיֹּסֶף וַיִּגַּע בִּי כְּמַרְאֵה
אָדָם וַיְחַזְּקֵנִי וַיֹּאמֶר
אַל תִּירָא אִישׁ חֲמוּדוֹת
שָׁלוֹם לָךְ חֲזַק וֶחֱזַק
וּכְדַבְּרוֹ עִמִּי חָזַקְתִּי
וָאֹמַר יְדַבֵּר אֲדֹנִי כִּי
חִזַּקְתָּנִי וַיֹּאמֶר
הֲיָדַעְתָּ לָמָּה בָּאתִי
אֵלֶיךָ וְעַתָּה אָשׁוּב
לְהִלָּחֵם עִם שַׂר פָּרָס
וַאֲנִי יוֹצֵא וְהִנֵּה שַׂר
יָוָן בָּא אֲבָל אַגִּיד
לְךָ אֵת הָרָשׁוּם בִּכְתָב
אֱמֶת וְאֵין אֹמֵץ עִמָּדִי
עַל אֵלֶּה כִּי אִם מִיכָאֵל
שַׂרְכֶם וַאֲנִי בִּשְׁנַת
דָּרְיָוֶשׁ הַמָּדִי עָמַדְתִּי
לְמַחֲזִיק וּלְמָעוֹז לוֹ
וְעַתָּה אַגִּיד אֱמֶת
הִנֵּה עוֹד שְׁלֹשָׁה מְלָכִים
עֹמְדִים לְפָרַס וְהָרְבִיעִי
יַעֲשִׁיר עֹשֶׁר גָּדוֹל מִכֻּלָּם
וּכְהִתְחַזְּקוֹ בְּעָשְׁרוֹ
יָעִיר אֶת כֹּלָם עַל
מַלְכוּת יָוָן וְעָמַד מֶלֶךְ
גִּבּוֹר וּמָשַׁל מֶמְשָׁלָה
רַבָּה וְעָשָׂה כִּרְצוֹנוֹ
וּכְעָמְדוֹ יִשָּׁבֵר מַלְכוּתוֹ
וְתֵחָלֵק לְאַרְבַּע רוּחוֹת
הַשָּׁמָיִם וְלֹא לְזַרְעוֹ
וְלֹא כְּמֶמְשַׁלְתּוֹ אֲשֶׁר
מָשָׁל כִּי תִנָּתֵשׁ מַלְכוּתוֹ
וְלַאֲחֵרִים מִלְּבַד אֵלֶּה
וְיִתְגַּבַּר מֶלֶךְ הַנֶּגֶב
וְאֶחָד מִשָּׂרָיו וְיִתְגַּבֶּר
עָלָיו וּמָשַׁל מֶמְשָׁלָה
רַבָּה וְאַחֲרֵי קֵצִים
שָׁנִים יִתְחַבָּרוּ וּבַת
מֶלֶךְ הַנֶּגֶב תָּבוֹא אֶל
מֶלֶךְ הַצָּפוֹן לַעֲשׂוֹת
מֵישָׁרִים וְלֹא תַעְצֹר
כֹּחַ הַזְּרוֹעַ וְלֹא יַעֲמֹד
הוּא וּזְרוֹעוֹ וְנִתְּנָה הִיא
וְהַמְבִיאָהּ וְיַלְדָּהּ וְהָיָה
עֹמֵד עִתִּים וְיָבֹא בְּחַיִל
אֶל שָׂדֵה מֶלֶךְ הַצָּפוֹן
וְיָבֹא אֶל מִבְצָרָם וְעָשָׂה
בָהֶם וְהִתְגַּבָּר וְגַם
אֱלֹהֵיהֶם עִם נְסִיכֵיהֶם
עִם כְּלֵי חֶמְדָּתָם כֶּסֶף
וְזָהָב בַּשִּׁבְיָה יָבִיא
מִצְרָיִם וְהוּא יַעֲמֹד
שָׁנִים מִמֶּלֶךְ הַצָּפוֹן
וּבָא בְּמַמְלְכוּת מֶלֶךְ
הַנֶּגֶב וְשָׁב אַרְצוֹ
וּבָנָיו יִתְגָּרוּ וְאָסְפוּ
הֲמוֹן חֵילוֹת רַבִּים
וּבָא בוֹא יָבוֹא וְשָׁטַף
וְעָבַר וְשָׁב וְיִתְגָּרוּ עַד
מִבְצָרוֹ וּמֶלֶךְ הַנֶּגֶב
יִתְמַרְמַר וְיָצָא וְנִלְחַם
עִמּוֹ עִם מֶלֶךְ הַצָּפוֹן
וְהֶעֱמִיד הֲמוֹן רָב וְנִתַּן
הֲמוֹן בְּיָדוֹ וְנָשָׂא
הֲמוֹנוֹ וְרָם לִבּוֹ וְהִפִּיל
רִבְבוֹת וְלֹא יִתְחַזָּק
וְשָׁב מֶלֶךְ הַצָּפוֹן וְהֶעֱמִיד
הֲמוֹן גָּדוֹל מִן הָרִאשׁוֹן
וּבְקֵץ הָעִתִּים שָׁנִים
יָבוֹא בָּא בְּחַיִל גָּדוֹל
וּבִרְכוּשׁ רָב וּבְעָבְרָם
בָּעִתִּים הָהֵם רַבִּים
יַעַמְדוּ עַל מֶלֶךְ הַנֶּגֶב
וּפָרִיצֵי עַמְּךָ יִנַּשְּׂאוּ
לְהַעֲמִיד חָזוֹן וְלֹא
יַעֲמֹדוּ וְשָׁפַךְ סֹלְלָה
וְלָכַד עִיר מִבְצָר וּזְרוֹעוֹת
הַנֶּגֶב לֹא יַעֲמֹדוּ וְעַמּוֹ
מִבְחָרָיו וְאֵין כֹּחַ
לַעֲמֹד וְעָשָׂה כִּרְצוֹנוֹ
וְלֹא עָמַד לְפָנָיו בְּעֶמְדּוֹ
בְּאֶרֶץ הַצְּבִי וְכָלָה
בְּיָדוֹ וְשָׂם פָּנָיו לָבוֹא
בְּתֹקֶף כָּל מַלְכוּתוֹ
וְעִמּוֹ מֵישָׁרִים וְעָשָׂה
וְנָתַן לוֹ בַּת נָשִׁים
לְשַׁחֲתָהּ וְלֹא תַעֲמֹד
וְלֹא תִהְיֶה לוֹ וְשָׂם
פָּנָיו בְּאִיִּים וְלָכַד
רַבִּים וְהִשְׁבִּית קָצִין
חֶרְפָּתוֹ לוֹ בִּלְתִּי חֶרְפָּתוֹ
יָשִׁיב לוֹ וְשָׂם פָּנָיו
לְמָעוֹז אַרְצוֹ וְנִכְשַׁל
וְנָפַל וְלֹא יִמָּצֵא וְעָמַד
עַל כַּנּוֹ נוֹגֵשׂ הוֹד
מַלְכוּת וּבְיָמִים מְעַט
יִשָּׁבֵר וְלֹא בְאַפַּיִם
וּבְמִלְחָמָה וְעָמַד עַל
כַּנּוֹ נִבְזֶה וְלֹא נָתְנוּ
עָלָיו הוֹד מַלְכוּת וּבָא
בְשַׁלְוָה וְהֶחֱזִיק מַלְכוּת
בַּחֲלַקְלַקּוֹת וְזְרוֹעוֹת
הַשֶּׁטֶף יִשָּׁטְפוּ מִלְּפָנָיו
וְיִשָּׁבֵרוּ וְגַם בְּרִית
נָגִיד וְאַחֲרֵי הִתְחַבְּרוּת
אֵלָיו יַעֲשֶׂה מִרְמָה וְעָלָה
וְעָצַם בִּמְעַט גּוֹי וְלֹא
בְּשַׁלְוָה יָבוֹא בְּתוֹךְ
מַדִּינוֹת וְעָשָׂה אֲשֶׁר
לֹא עָשׂוּ אֲבֹתָיו וַאֲבוֹת
אֲבֹתָיו בַּז וּשְׁלָל וּרְכוּשׁ
לָהֶם יִזְרֶה וּמִבְצָרִים
יְחַשֵּׁב מַחֲשְׁבוֹתָיו וְעַד
עֵת וְיָבוֹא וְיַעַר מַלְכוּת
יָוָן וְהוּא יַעֲמֹד בְּתִפְאֶרֶת
וְרָאָה וְהִנֵּה אֶחָד עֹמֵד
עַל שְׂפַת הַיְאוֹר וְהִנֵּה
אֶחָד אַחֵר עֹמֵד מִזֶּה
וּמִזֶּה עַל שְׂפַת הַיְאוֹר
וַיֹּאמֶר אֶל הָאִישׁ לָבוּשׁ
הַבַּדִּים אֲשֶׁר מִמַּעַל
לְמֵי הַיְאוֹר עַד מָתַי
קֵץ הַפְּלָאוֹת וַיִּשְׁמַע
אֶת הָאִישׁ לָבוּשׁ הַבַּדִּים
אֲשֶׁר מִמַּעַל לְמֵי הַיְאוֹר
וַיָּרֶם יְמִינוֹ וּשְׂמֹאלוֹ
אֶל הַשָּׁמַיִם וַיִּשָּׁבַע
בְּחֵי הָעוֹלָם כִּי לְמוֹעֵד
מוֹעֲדִים וָחֵצִי וּכְכַלּוֹת
נַפֵּץ יַד עַם קֹדֶשׁ תִּכְלֶינָה
כָּל אֵלֶּה וְאָנִי שָׁמַעְתִּי
וְלֹא הֵבַנְתִּי וָאֹמַר
אֲדֹנִי מָה אַחֲרִית אֵלֶּה
וַיֹּאמֶר לֵךְ דָּנִיֵּאל כִּי
סְתוּמִים וַחֲתוּמִים הַדְּבָרִים
עַד עֵת קֵץ יִתְבָּרְרוּ
וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצָּרְפוּ רַבִּים
וְהָרְשָׁעִים יַרְשִׁיעוּ רֶשַׁע
וְלֹא יָבִינוּ כָּל רְשָׁעִים
וְהַמַּשְׂכִּילִים יָבִינוּ
וּמֵעֵת הוּסַר הַתָּמִיד
וְלָתֵת שִׁקּוּץ מְשׁוֹמֵם
יָמִים אֶלֶף מָאתַיִם
וְתִשְׁעִים אַשְׁרֵי הַמְחַכֶּה
וְיַגִּיעַ לְיָמִים אֶלֶף
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים
וַחֲמִשָּׁה וְאַתָּה לֵךְ
לַקֵּץ וְתָנוּחַ וְתַעֲמֹד
לְגוֹרָלְךָ לְקֵץ הַיָּמִין

ಇಂದಿರಾ ಸೌಂದರ್ಯ ಲಹರಿ
ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ ವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ

ತನುಚ್ಛಾಯಾಭಿಸ್ತವ ಶಿವವಧೂ ಕೋಟಿಭಿರಮೃತೈ
ರ್ಮಹಾಸೌಂದರ್ಯಾಖ್ಯಂ ಶಿರಸಿ ಮಣಿಪೂರಂ ಮಮ ಪುರಃ ।
ಸುಧಾಸಿಂಧೋರ್ಮಧ್ಯೇ ಸುರವಿಟಪಿವಾಟೀ ಪರಿವೃತೇ
ಮಣಿದ್ವೀಪೇ ನೀಪೋಪವನವತಿ ಚಿಂತಾಮಣಿಗೃಹೇ ॥ ೧ ॥

ಶಿವಾಕಾರೇ ಮಂಚೇ ಪರಮಶಿವಪರ್ಯಂಕನಿಲಯಾ
ಮಯಾ ದೇವೀ ವಿದ್ಯಾಮಹಮಿತಿ ಶರಸ್ಫಾರಧನುಷಂ ।
ಸಹಸ್ರೈರ್ದೋರ್ಭಿರ್ಯುಕ್ತಾಮಿತಿ ಜಗದುಜ್ಜೀವನಕರೀಂ
ಪರಾಖ್ಯಾಂ ತ್ರಯ್ಯಂತಸ್ತ್ರಿಪುರಸುಂದರೀಂ ಪರಿಣಮೇ ॥ ೨ ॥

ಚತುಭಿಃ ಶ್ರೀಕಂಠೈಃ ಶಿವಯುವತಿಭಿಃ ಪಂಚಭಿರಪಿ
ಪ್ರಭಿನ್ನಾಭಿಃ ಶಂಭೋರ್ನವಭಿರಪಿ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಭಿಃ ।
ಚತುಶ್ಚತ್ವಾರಿಂಶದ್ವಸುದಲಕಲಾಶ್ರತ್ರಿವಲಯ
ತ್ರಿರೇಖಾಭಿಃ ಸಾರ್ಧಂ ತವ ಭವತು ಕೋಣಾಃ ಪರಿಣತಾಃ ॥ ೩ ॥

ವಿರಿಂಚಿಃ ಪಂಚತ್ವಂ ವ್ರಜತಿ ಹರಿರಾಪ್ನೋತಿ ವಿರತಿಂ
ವಿನಾಶಂ ಕೀನಾಶೋ ಭಜತಿ ಧನದೋ ಯಾತಿ ನಿಧನಂ ।
ವಿತಂದ್ರೀ ಮಾಹೇಂದ್ರೀ ವಿತತಿರಪಿ ಸಂಮೀಲಿತದೃಶಾ
ಮಹಾಸಂಹಾರೇಽಸ್ಮಿನ್ ವಿಹರತಿ ಸತಿ ತ್ವತ್ಪತಿರಸೌ ॥ ೪ ॥

ಅವಾಪ್ಯ ತ್ವತ್ಪಾತಿವ್ರತ್ಯಾದನಘೇ ಭವತಿ ಪ್ರಭುಃ ।
ಚಿತಾಭಸ್ಮಾಲೇಪೀ ಸುರನರಶಿರಃಮಾಲಿಕಬರಃ ॥
ಅಮಂಗಲ್ಯಂ ಶೀಲಂ ತವ ಭವತು ನಾಮೈವಮಖಿಲಂ
ಸತಾಂ ವಂದ್ಯೇ ದೇವಿ ತ್ವಯಿ ಖಲು ಪರಾಭಕ್ತಿಮತಾಂ ॥ ೫ ॥

ಕಿಮಾಶ್ಚರ್ಯಂ ಮಾತಸ್ತವ ಯದಿ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿವಿಷಯೇ
ಕ್ರಿಯಾಸಹಾಯತ್ವಂ ಭಜತಿ ಕಮಲಾಣಾಂ ಕಮಲಭೂಃ ।
ಸಹಸ್ರಂ ಪದ್ಮಾನಾಂ ನಿತ್ಯಮಧಿಕಮಾರಾಧಯತಿ ಯಂ
ಹರಸ್ಯೈಕಾ ಪತ್ನೀ ಕಿಮಿತಿ ನ ಸಹೇತೇ ತವ ಜನಃ ॥ ೬ ॥

ಸ್ಮರಂ ಯೋನಿಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಂ ತ್ರಿತಯಮಿದಮಾದೌ ತವ ಮನೋ
ರ್ನಿಧಾಯೈಕೇ ನಿತ್ಯೇ ನಿರವಧಿಮಹಾಭೋಗರಸಿಕಾಃ ।
ಭಜಂತಿ ತ್ವಾಂ ಚಿಂತಾಮಣಿಗುಣನಿಬದ್ಧಾಕ್ಷವಲಯಾ
ಶಿವಾಗ್ನಿಜ್ವಾಲಾಸು ತ್ರಿಪುರಸುಭಗಾಹುತಿಹವಿಷಃ ॥ ೭ ॥

ಶರೀರಂ ತ್ವಂ ಶಂಭೋಸ್ತ್ರಿಭುವನಮಯೀ ಕಾರಣತನು
ರ್ಯತೋ ನಿಷ್ಪನ್ನೈವಂ ಪರಮಶಿವಯೋರಪ್ಯವಿಕಲಾ ।
ಅತಸ್ತ್ವಾಮಾರಾಧ್ಯಾಂ ಹರದಹನಧೂಮಾವಲಿಕೃತಾಂ
ಭಜಂತಿ ಸ್ವಾಂ ಶುದ್ಧಿಂ ಕತಿಚಿದಮೃತಾಸ್ವಾದಮುದಿತಾಃ ॥ ೮ ॥

ತನೀಯಾಂಸಂ ಪಾಂಸುಂ ತವ ಚರಣಪದ್ಮಸ್ಯ ವಿಭವೈ
ರ್ವಿರಿಂಚಿಸ್ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಂ ಸೃಜತಿ ಸಕಲಂ ಸ್ಪರ್ಧಿನಿ ಇವ ।
ಹರಃ ಸಂಕ್ಷುದ್ಯೈನಂ ಭಜತಿ ಭಸಿತೋದ್ಧೂಲನವಿಧಿ
ಮಹಾಸಿದ್ಧೇರ್ಯಾ ತೇ ಜನನಿ ಪುರತಸ್ತಾಃ ಪ್ರಭವಂತಿ ॥ ೯ ॥

ವಿಧಿಸ್ತ್ವಾಮಾಸಾದ್ಯ ಸ್ಥಿರತುಲಿತರಾಜ್ಯಶ್ರಿರಭವ
ನ್ಮುಕುಂದೋಽಪಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವಿತರತಿ ಚಿರ�ಂ ಸಾಕ್ಷಿಮಹಿಮಾ ।
ಶಿವಸ್ತ್ವದ್ಭಕ್ತೀನಾಂ ಮುಖಕಮಲಮಾಲೋಕಯತಿ ಯ
ತ್ತದಾನಂದಂ ಭುಂಕ್ತೇ ವಿಹರತಿ ಚ ಪಾರೋಕ್ಷ್ಯರಹಿತಂ ॥ ೧೦ ॥

ತವಾಜ್ಞಾಚಕ್ರಸ್ಥಂ ತಪನಶಶಿಕೋಟಿದ್ಯುತಿಧರಂ
ಪರಂ ಶಂಭುಂ ನಾಮಾಃ ಸಪದಿ ಜನನಿ ತ್ವಾಂ ಚ ಯಮಿನಃ ।
ವಿಶಂತ್ಯೂರ್ಧ್ವಂ ಭಿತ್ತ್ವಾ ಸರಸಿಜವನಂ ಹಂಸಮಿಥುನಂ
ಸಮಾಧೌ ಯೇ ಸಂತಸ್ತ್ವಯಿ ಪರಿಣತಾ ಯಾಂತಿ ಕೃತಿನಃ ॥ ೧೧ ॥

ಸಹಸ್ರಾರೇ ಪದ್ಮೇ ಸಕಲಕಲಮಾಲಾಧವಲಿತೇ
ಪ್ರಿಯೇ ಸಂವರ್ತಂತೇ ಸಲಿಲಮಯಿ ತೇ ತತ್ರ ಯಮಿನಃ ।
ಯದೇತತ್ ಕ್ಷೀಯಂತೇ ಕರಣನಿಕರಾಸ್ತಾಪಸಧಿಯಾ
ತದಾ ತ್ವಂ ಸಚ್ಚಿತ್ಪರಮಸಿ ಪರಮಾನಂದಲಹರೀ ॥ ೧೨ ॥

ಭವಾನಿ ತ್ವತ್ಪಾದಾಂಬುರುಹಯುಗನಮ್ರೇಷು ಕೃತಿನಃ
ಕಿಯದ್ಭಿರ್ವಾ ಪುಣ್ಯೈರ್ಭವತಿ ಮನ ಏಷಾಂ ಸುಮನಸಾಂ ।
ಯದಾಲೋಕೇ ಲೋಕಾನ್ ದಹತಿ ಮಹತಿ ಕ್ರೋಧಕಲಿತೇ
ದೃಶಾ ದ್ರಾಘೀಯಸ್ಯಾ ದರದಲಿತಹೇಮಾಂಬುಜರುಚಾ ॥ ೧೩ ॥

ನಿಮಜ್ಯೋನ್ಮಜ್ಜದ್ಭಿಃ ಪರಮಯಮಿಭಿಸ್ತತ್ತ್ವನಿಗಮೇ
ಹಿರಣ್ಮಯ್ಯೀ ವೃತ್ತಿಸ್ತರುಣತರಣಿಶ್ರೀಸರಣಿಭಿಃ ।
ಮಹಾಪದ್ಮಾಟವ್ಯಾಂ ಮೃದಿತಮಲಮಾಯೇನ ಮನಸಾ
ಮಹಾಂತಸ್ತೇ ಮಾತರ್ಯದಿ ಕಿಮಪಿ ಪಶ್ಯಂತಿ ದದೃಶೇ ॥ ೧೪ ॥

ಸುಧಾಸಿಂಧೋರ್ಮಧ್ಯೇ ಸುರವಿಟಪಿವಾಟೀ ಪರಿವೃತೇ
ಮಣಿದ್ವೀಪೇ ನೀಪೋಪವನವತಿ ಚಿಂತಾಮಣಿಗೃಹೇ ।
ಶಿವಾಕಾರೇ ಮಂಚೇ ಪರಮಶಿವಪರ್ಯಂಕನಿಲಯಾಂ
ಭಜಂತಿ ತ್ವಾಂ ಧನ್ಯಾಃ ಕತಿಚನ ಚಿದಾನಂದಲಹರೀಂ ॥ ೧೫ ॥

ಮಹೀಂ ಮೂಲಾಧಾರೇ ಕಮಪಿ ಮಣಿಪೂರೇ ಹುತವಹಂ
ಸ್ಥಿತಂ ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನೇ ಹೃದಿ ಮರುತಮಾಕಾಶಮುಪರಿ ।
ಮನೋಽಪಿ ಭ್ರೂಮಧ್ಯೇ ಸಕಲಮಪಿ ಭಿತ್ತ್ವಾ ಕುಲಪಥಂ
ಸಹಸ್ರಾರೇ ಪದ್ಮೇ ಸಹ ರಹಸಿ ಪತ್ಯಾ ವಿಹರಸೇ ॥ ೧೬ ॥

ಸುಧಾಧಾರಾಸಾರೈಶ್ಚರಣಯುಗಲಾಂತರ್ವಿಗಲಿತೈ
ರ್ಪ್ರಪಂಚಂ ಸಿಂಚಂತೀ ಪುನರಪಿ ರಸಾಮ್ನಾಯಮಹಸಃ ।
ಅವಾಪ್ಯ ಸ್ವಾಂ ಭೂಮಿಂ ಭುಜಗನಿಭಮಧ್ಯುಷ್ಟವಲಯಂ
ಸ್ವಮಾತ್ಮಾನಂ ಕೃತ್ವಾ ಸ್ವಪಸಿ ಕುಲಕುಂಡೋದರಗತಾ ॥ ೧೭ ॥

ಚತುರ್ಭಿಃ ಶ್ರೀಕಂಠೈಃ ಶಿವಯುವತಿಭಿಃ ಪಂಚಭಿರಪಿ
ಪ್ರಕೃತ್ಯಾ ಸ್ತ್ರೀಭಿರ್ನವಭಿರಪಿ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಭಿಃ ।
ಚತುಶ್ಚತ್ವಾರಿಂಶದ್ವಸುದಲಕಲಾಶ್ರತ್ರಿವಲಯ
ತ್ರಿರೇಖಾಭಿಃ ಸಾರ್ಧಂ ತವ ಶರಣಕೋಣಾಃ ಪರಿಣತಾಃ ॥ ೧೮ ॥

ಜಗತ್ಸೂತೇ ಧಾತಾ ಹರಿರವತಿ ರುದ್ರಃ ಕ್ಷಪಯತೇ
ತುರೀಯಸ್ತೇ ಪಾಣಿಸ್ತ್ರಯಮಿದಮನಾದ್ಯಂ ವಿತನುತೇ ।
ಕಿಯದ್ವಾ ಪಾಲಕ್ಷ್ಮೀ ಕಿಯದಿಹ ಕಪಾಲೀ ಕಿಯದಿದಂ
ಕಿರೀಟೋ ವಿಷ್ಣೋಸ್ತೇ ಕಿಯದಿಹ ಸದಾಪೂರ್ಣಹೃದಯಾ ॥ ೧೯ ॥

ಸ್ವದೇಹೋದ್ಭೂತಾಭಿರ್ಘೃಣಿನಿಭಿರಣಿಮಾದ್ಯಾಭಿರಭಿತೋ
ನಿಷೇವ್ಯೇ ನಿತ್ಯೇ ತ್ವಮಹಮಿತಿ ಮಾಂ ಭಾವಯತಿ ಯಾ ।
ಕಿಮಾಶ್ಚರ್ಯಂ ತಸ್ಯ ತ್ರಿನಯನಸಮೃದ್ಧಿಂ ತ್ವದಯತಾಂ
ಭವಂತ್ಯಾಂ ಯಸ್ಯಾಂ ನಃ ಪರಮಶಿವಧೂಸ್ತ್ವಂ ಪ್ರಕೃತಿಹ ॥ ೨೦ ॥

ಲಸತ್ಸೂಕ್ಷ್ಮಾ ಕಾಚಿದ್ವಿಯದಿತಿ ಮರುದಿತ್ಯನುಪದಂ
ಭವತ್ಯಸ್ಮಾದಾದೌ ಪ್ರಕೃತಿರಿತಿ ಸಾಂಖ್ಯಾ ಜಗದುರುಃ ।
ಪರೇ ತ್ವಾಂ ಸಾಮಾನ್ಯಪ್ರಕೃತಿರಿತಿ ಯೋಗಾಶ್ಚ ಸಮಯಾ
ಸ್ತ್ವಮಾದ್ಯಾ ಶಕ್ತಿಸ್ತ್ವಂ ಜನನಿ ಪರಮಾ ಕಾಪಿ ಸುಕೃತಾಂ ॥ ೨೧ ॥

ಸಮಸ್ತಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಞೀ ಸಮಧಿಕನಿಯಂತ್ರೀ ಸಮಯಿನಾಂ
ಸಮಸ್ತಾ ಸಂಹರ್ತ್ರೀ ಸಮಧಿಕಸಮಸ್ತಾ ಸಮಯಿನಾಂ ।
ಸಮಸ್ತಾ ಸಾಕ್ಷಿತ್ವಂ ಸಮಧಿಕವಿಹೀನಾ ಸಮಯಿನಾಂ
ಸಮಸ್ತಾ ಸಾಯುಜ್ಯಂ ಸಮಧಿಕವಿಹೀನಾ ಸಮಯಿನಾಂ ॥ ೨೨ ॥

ಸಮಸ್ತಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಞೀ ಸಮಧಿಕನಿಯಂತ್ರೀ ಸಮಯಿನಾಂ
ಸಮಸ್ತಾ ಸಂಹರ್ತ್ರೀ ಸಮಧಿಕಸಮಸ್ತಾ ಸಮಯಿನಾಂ ।
ಸಮಸ್ತಾ ಸಾಕ್ಷಿತ್ವಂ ಸಮಧಿಕವಿಹೀನಾ ಸಮಯಿನಾಂ
ಸಮಸ್ತಾ ಸಾಯುಜ್ಯಂ ಸಮಧಿಕವಿಹೀನಾ ಸಮಯಿನಾಂ ॥ ೨೩ ॥

ಸಮಸ್ತಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಞೀ ಸಮಧಿಕನಿಯಂತ್ರೀ ಸಮಯಿನಾಂ
ಸಮಸ್ತಾ ಸಂಹರ್ತ್ರೀ ಸಮಧಿಕಸಮಸ್ತಾ ಸಮಯಿನಾಂ ।
ಸಮಸ್ತಾ ಸಾಕ್ಷಿತ್ವಂ ಸಮಧಿಕವಿಹೀನಾ ಸಮಯಿನಾಂ
ಸಮಸ್ತಾ ಸಾಯುಜ್ಯಂ ಸಮಧಿಕವಿಹೀನಾ ಸಮಯಿನಾಂ ॥ ೨೪ ॥

ಸಮಸ್ತಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಞೀ ಸಮಧಿಕನಿಯಂತ್ರೀ ಸಮಯಿನಾಂ
ಸಮಸ್ತಾ ಸಂಹರ್ತ್ರೀ ಸಮಧಿಕಸಮಸ್ತಾ ಸಮಯಿನಾಂ ।
ಸಮಸ್ತಾ ಸಾಕ್ಷಿತ್ವಂ ಸಮಧಿಕವಿಹೀನಾ ಸಮಯಿನಾಂ
ಸಮಸ್ತಾ ಸಾಯುಜ್ಯಂ ಸಮಧಿಕವಿಹೀನಾ ಸಮಯಿನಾಂ ॥ ೨೫ ॥

ಸಮಸ್ತಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಞೀ ಸಮಧಿಕನಿಯಂತ್ರೀ ಸಮಯಿನಾಂ
ಸಮಸ್ತಾ ಸಂಹರ್ತ್ರೀ ಸಮಧಿಕಸಮಸ್ತಾ ಸಮಯಿನಾಂ ।
ಸಮಸ್ತಾ ಸಾಕ್ಷಿತ್ವಂ ಸಮಧಿಕವಿಹೀನಾ ಸಮಯಿನಾಂ
ಸಮಸ್ತಾ ಸಾಯುಜ್ಯಂ ಸಮಧಿಕವಿಹೀನಾ ಸಮಯಿನಾಂ ॥ ೨೬ ॥

ויתחנן ראמר ה׳ אלי עת הזאת לאמר
ה׳ אלהים אתה החלות לעבדך
את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל
בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך
וכגבורתך ויעברה נא את הארץ
הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב
הזה והלבנון ויתעבר ה׳ בי למענכם
ולא שמע אלי ויאמר ה׳ אלי רב לך
אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה
עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה
וצפונה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך
כי לא תעבר את הירדן הזה
ואת יהושע צו וחזקהו ואמצהו
כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא
ינחיל להם את הארץ אשר תראה
ותשב בנחל מול בית פעור
ולא ידע איש את קברתו עד היום
הזה ובן מאה ועשרים שנה אנכי
היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא
וה׳ אמר אלי לא תעבר את הירדן
הזה ה׳ אלהיך הוא עבר לפניך
הוא ישמיד את הגוים האלה מפניך
וירשתם אתם יהושע הוא עבר לפניכם
כאשר דבר ה׳ ועשה להם כאשר
עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי
ולארצם אשר השמיד אתם
ונתנם ה׳ לפניכם והעשיתם להם
ככל המצוה אשר צויתי אתכם
חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו
מפניהם כי ה׳ אלהיך הוא ההלך
עמך לא ירפך ולא יעזבך
ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו
לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי
אתה תבוא את העם הזה אל הארץ
אשר נשבע ה׳ לאבתם לתת להם
ואתה תנחילנה אותם
וה׳ הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך
לא ירפך ולא יעזבך לא תירא
ולא תחת
ויכתב משה את התורה הזאת
ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים
את ארון ברית ה׳ ואל כל זקני
ישראל ויצו משה אתם לאמר
מקץ שבע שנים במעד שנת השמטה
בחג הסכות

בקלה ובו מתא גלגל סמ״ק

אמה ממר ובמה גלגלתא –
ביר לבשמר בלחלוח לאת
ממ לה ס״ק ביר לוחב בכ
כתיב לחי לבאת ל״ת
ולמ. בלחי כשמר לחמלת
לחמת. ובלחי מבלכל בחמת
לאת. ומשכ בלחלוח לאת
כתיב מחי לחי. ומלכ
לבשמר בלחלוח לאת
כתיב מחי לחי. ומלכ
לבשמר בלחלוח לאת
כתיב מחי לחי. ומלכ

ומלכ לבשמר
לבשמר בלחלוח לאת
כתיב מחי לחי. ומלכ
לבשמר בלחלוח לאת
כתיב מחי לחי. ומלכ
לבשמר בלחלוח לאת
כתיב מחי לחי. ומלכ

ולכל הכתוב אחריו
יהיה לו לשון
הנקבה ולא
יצטרך לומר
בו כלי נקבה
וכן
בכל מקום
שיזכיר
הכתוב
כלי
בלשון
זכר
יכלול
גם
כלי
נקבה

אמנם יש
לחלק בין
כלי שהוא
עשוי
לשמש
בו
אדם
לבין
כלי
שאינו
עשוי
לשמש
בו
אדם
כלי
שהוא
עשוי
לשמש
בו
אדם
כגון
כסא
ומטה
וכיוצא
בהם
הרי
אלו
מקבלין
טומאה
מדרבנן
אבל
לא
מדאורייתא
כלי
שאינו
עשוי
לשמש
בו
אדם
כגון
שק
וגוני
שק
וכיוצא
בהם
אינו
מקבל
טומאה
כלל
אפילו
מדרבנן
כלי
שהוא
עשוי
לשמש
בו
אדם
ונשבר
רובו
אפילו
נשבר
רוב
רובו
הרי
זה
כשלם
לענין
קבלת
טומאה
ואינו
יוצא
מידי
כלי

בעזה אשמעה קולו ויחרה אפי
ואכם בחרבי והרגתי אתכם והיו
נשיכם אלמנות ובניכם יתומים
ויען ה׳ אל משה אמר אל אהרן
קח את מטך ואתה והקהל את
העדה אתה ואחיך לעיניהם
ואמרתם אל הסלע והוציא מימיו
והוצאת להם מים מן הסלע
והשקית את העדה ואת בעירם
ויקח משה את המטה מלפני ה׳
כאשר צוהו ויקהלו משה ואהרן
את הקהל אל פני הסלע ויאמר
להם שמעו נא המורים הנמצאים
מן הסלע הזה נוציא לכם מים
ויכה משה את הסלע במטהו
פעמים ויצאו מים רבים ותשת
העדה ואת בעירם ויאמר ה׳
אל משה ואל אהרן יען לא
האמנתם בי להקדישני לעיני
בני ישראל לכן לא תביאו
את הקהל הזה אל הארץ אשר
נתתי להם ואלה מי מריבת
קדש אשר הריבו בני ישראל
את ה׳ ויקדש בם ויעבר
אלינו משה שלח מלאכים
מקדש אל מלך אדום כה אמר
אחיך ישראל אתה ידעת את
כל התלאה אשר מצאתנו
וירדו אבתינו מצרימה וישב
במצרים ימים רבים וירעו
אתנו המצרים ואבתינו ונצעק
אל ה׳ וישמע קולנו וישלח
מלאך ויוצאנו ממצרים והנה
אנחנו בקדש עיר קצה גבולך
ויען אדום אליו לא תעבר בי
פן בחרב אצא לקראתך ויאמר
אליו בני ישראל במסלה נעלה
ואם מימיך נשתה ואנכי ובעירי
ונתתי כגם אין דבר ברגלי
אעברה ויען לא אמר לא תעבר
ויצא אדום לקראתו בעם כבד
וביד חזקה ויט אדום את
ישראל מעל גבולו ויסעו
מקדש ויבאו בני ישראל כל
העדה הר האהר ויאמר ה׳
אל משה ואל אהרן בהר
האהר על גבול ארץ אדום
לאמר יאסף אהרן אל עמיו
כי לא יבא אל הארץ אשר
נתתי לבני ישראל על אשר
מריתם את פי במי מריבת
קח את אהרן ואת אלעזר בנו
והעל אותם אל הר האהר
והפשט את אהרן את בגדיו
והלבשת אותם את אלעזר בנו
ואהרן יאסף ומת שם ויעל
משה ואהרן ואלעזר בנו הר
האהר ויפשט משה את אהרן
את בגדיו וילבש אותם את
אלעזר בנו וימת אהרן שם
בראש ההר וירד משה ואלעזר
מן ההר ויראו כל העדה כי
גוע אהרן ויבכו את אהרן
שלשים יום כל בית ישראל
וישמע הכנעני מלך ערד
יושב הנגב כי בא ישראל
דרך האתרים וילחם בישראל
וישב ממנו שבי ויידר ישראל
נדר לה׳ ויאמר אם נתון תתן
את העם הזה בידי והחרמתי
את ערהם ויישמע ה׳ בקול
ישראל ויתן את הכנעני
והחרים אתהם ואת ערהם
ויקרא שם המקום חרמה
ויסעו מהר האהר דרך ים סוף
לסבב את ארץ אדום ותקצר
נפש העם בדרך וידבר העם
באלהים ובמשה למה העליתנו
ממצרים למות במדבר כי אין
לחם ואין מים ונפשנו קצה
בלחם הקלקל ויישלח ה׳ בעם
את הנחשים השרפים וינשכו
את העם וימת עם רב מישראל
ויבא העם אל משה ויאמרו
חטאנו כי דברנו במה ובך
התפלל אל ה׳ ויסר מעלינו
את הנחשים ויתפלל משה
בעד העם ויאמר ה׳ אל משה
עשה לך שרף ושים אותו על
נס והיה כל הנשוך וראה
אותו וחי ויעש משה נחש
נחשת וישמהו על הנס והיה
אם נשך הנחש את איש
והביט אל נחש הנחשת וחי
ויסעו בני ישראל ויחנו
באבות ויסעו מאבות ויחנו
בעיי העברים במדבר אשר
על פני מואב ממזרח השמש
משם נסעו ויחנו בנחל זרד
משם נסעו ויחנו בעבר ארנון
אשר במדבר היוצא מגבול
האמרי כי ארנון גבול מואב
בין מואב ובין האמרי על כן
יאמר בספר מלחמות ה׳ את
והב בסופה ואת הנחלים
ארנון ושפך הנחלים אשר
לשבת ער ונשען לגבול מואב
ומשם באר היא הבאר אשר
אמר ה׳ למשה אסוף את העם
ואתנה להם מים אז ישיר
ישראל את השירה הזאת עלי
באר ענו לה שיר באר כרוה
שרים כרוה נדיבי העם במחקק
במשענתם ומן המדבר מתנה
ומן מתנה נחליאל ומן נחליאל
במות ומן במות הגיא אשר
בשדמות פסגה ושלח ישראל
מלאכים אל סיחון מלך האמרי
לאמר אעברה בארצך לא נטה
בשדה ובכרם לא נשתה מי
באר בדרך המלך נלך עד
אשר נעבר גבולך ולא נתן
סיחון את ישראל עבר בגבולו
ויאסף סיחון את כל עמו
ויצא לקראת ישראל המדברה
ויבא יהצה וילחם בישראל
ויכהו לפי חרב וירש את
ארצו מארנון עד יבוק עד בני
עמון כי עז גבול בני עמון
ויקח ישראל את כל הערים
האלה וישב ישראל בכל ערי
האמרי בחשבון ובכל בנותיה
כי חשבון עיר סיחון מלך
האמרי הוא אשר נלחם במלך
מואב הראשון ויקח את כל
ארצו מידו עד ארנון על כן
יאמרו המשלים באו חשבון
תבנה ותכונן עיר סיחון כי
אש יצאה מחשבון להבה
מקרית סיחון אכלה ער מואב
בעלי במות ארנון אוי לך
מואב אבדת עם כמוש בנין
פליטיו בנות באסורי ביד
אמרי סיחון ונירם אבד
חשבון עד דיבון וניעה עד
נופח אשר עד מידבא ויישב
ישראל בארץ האמרי ויישלח
משה לרגל את יעזר ויילכדו
בנותיה ויירש את האמרי
אשר שם ויפן ויעלו דרך
הבשן ויצא עוג מלך הבשן
לקראתם הוא וכל עמו
למלחמה אדרעי ויאמר ה׳
אל משה אל תירא אתו כי
בידך נתתי אתו ואת כל עמו
ואת ארצו ועשית לו כאשר
עשית לסיחון מלך האמרי
אשר יושב בחשבון ויכו אתו
ואת בניו ואת כל עמו עד
בלתי השאיר לו שריד ויירשו
את ארצו ויסעו בני ישראל
ויחנו בערבות מואב מעבר
לירדן יריחו ובלק בן צפור
ראה את כל אשר עשה ישראל
לאמרי ויגר מואב מפני העם
מאד כי רב הוא ויקץ מואב
מפני בני ישראל ויאמר מואב
אל זקני מדין עתה ילחכו
הקהל את כל סביבותינו כלחך
השור את ירק השדה ובלק בן
צפור מלך למואב בעת ההוא
וישלח מלאכים אל בלעם בן
בעור פתורה אשר על הנהר
ארץ בני עמו לקרא לו לאמר
הנה עם יצא ממצרים הנה כסה
את עין הארץ והוא ישב
מולי ועתה לכה נא ארה לי
את העם הזה כי עצום הוא
מני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו
מן הארץ כי ידעתי את אשר
תברך מברך ואשר תאר יואר
וילכו זקני מואב וזקני מדין
וקסמים בידם ויבאו אל בלעם
וידברו אליו דברי בלק
ויאמר אליהם לינו פה הלילה
והשבתי אתכם דבר כאשר
ידבר ה׳ אלי ויקומו שרי
מואב ויבואו אל בלק ויאמרו
מאן בלעם לבוא עמנו ויוסף
עוד בלק לשלח שרים רבים
ונכבדים מאלה ויבואו אל
בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק
בן צפור אל נא תמנע מהלך
אלי כי כבד אכבדך מאד וכל
אשר תאמר אלי אעשה ולכה
נא קבה לי את העם הזה
ויען בלעם ויאמר אל עבדי
בלק אם יתן לי בלק מלא
ביתו כסף וזהב לא אוכל
לעבור את פי ה׳ אלהי לעשות
קטנה או גדולה ועתה שבו נא
בזה גם אתם הלילה ואדעה
מה יוסף ה׳ דבר עמי ויבא
אלהים אל בלעם ויאמר לו
אם לקרא לך באו האנשים
קום לך אתם ואך את הדבר
אשר אדבר אליך תעשה ויקם
בלעם בבקר ויחבש את אתנו
וילך עם שרי מואב ויחר אף
אלהים כי הולך הוא וימצב
מלאך ה׳ בדרך לשטן לו
והוא רכב על אתנו ושני
נעריו עמו ותרא האתון את
מלאך ה׳ נצב בדרך וחרבו
שלופה בידו ותט האתון מן
הדרך ותלך בשדה ויכה בלעם
את האתון להטותה הדרך
ויעמד מלאך ה׳ במשעול
הכרמים גדר מזה וגדר מזה
ותרא האתון את מלאך ה׳
ותלחץ אל הקיר וילחץ את
רגל בלעם אל הקיר ויסף
להכותה ויסף מלאך ה׳ עבור
ויעמד במקום צר אשר אין
דרך לנטות ימין ושמאל
ותרא האתון את מלאך ה׳
ותרבץ תחת בלעם ויחר אף
בלעם ויך את האתון במקל
ויפתח ה׳ את פי האתון
ותאמר לבלעם מה עשיתי לך
כי הכיתני זה שלש רגלים
ויאמר בלעם אל האתון כי
התעללת בי לו יש חרב בידי
כי עתה הרגתיך ותאמר האתון
אל בלעם הלא אנכי אתנך
אשר רכבת עלי מעודך עד
היום הזה ההסכן הסכנתי
לעשות לך כה ויאמר לא
ויגל ה׳ את עיני בלעם
וירא את מלאך ה׳ נצב בדרך
וחרבו שלופה בידו ויקוד
וישתחו לאפיו ויאמר אליו
מלאך ה׳ על מה הכית את
אתנך זה שלש רגלים הנה אנכי
יצאתי לשטן כי ירט הדרך
לנגדי ותראני האתון זה שלש
רגלים אולי נטתה מפני כי
עתה גם אותך הרגתי והאתון
חייתי ויאמר בלעם אל מלאך
ה׳ חטאתי כי לא ידעתי כי
אתה נצב לקראתי בדרך ועתה
אם רע בעיניך אשוב לי
ויאמר מלאך ה׳ אל בלעם לך
האנשים ואפס את הדבר אשר
אומר אליך אתו תדבר וילך
בלעם עם שרי בלק ויבא
בלק לקראת בלעם עד עיר
מואב אשר על גבול ארנון
אשר בקצה הגבול ויאמר בלק
אל בלעם הלא שלח שלחתי
אליך לקרא לך מדוע לא
הלכת אלי הנוכל באמת לא
אוכל לכבדך ויאמר בלעם
אל בלק הנה באתי אליך
עתה היכול אוכל דבר מאומה
הדבר אשר ישים אלהים בפי
אתו אדבר ויבא בלעם עם
בלק ויבאו קרית חצות
ויזבח בלק בקר וצאן ויישלח
לבלעם ולשרים אשר עמו
ויהי בבקר ויקח בלק את
בלעם ויעלהו במות בעל
וירא משם קצה העם ויאמר
בלעם אל בלק בנה לי בזה
שבעה מזבחות והכן לי בזה
שבעה פרים ושבעה אילים
ויעש בלק כאשר דבר בלעם
ויעל פר ואיל על המזבח
ויהי כנוס על עולתך ואנכי
אלכה אולי יקרה ה׳ לקראתי
והדבר אשר יראני אגידה לך
וילך שפי ויקר אלהים אל
בלעם וישם דבר בפיו ויאמר
אל בלק שוב אל בלק ויאמר
כה תדבר וישב אליו והנה
נצב על עולתו הוא ושרי
מואב עמו ויאמר בלק אל
בלעם מה דבר ה׳ וישא משלו
ויאמר קום בלק ושמע האזינה
עדי בנו לא איש אל ויכזב
ובן אדם ויתנחם הוא אמר
ולא יעשה ודבר ולא יקימנה
הנה ברך לקחתי וברך ולא
אשיבנה לא הביט און ביעקב
ולא ראה עמל בישראל ה׳
אלהיו עמו ותרועת מלך בו
אל מוציאם ממצרים כתועפות
ראם לו כי לא נחש ביעקב
ולא קסם בישראל כעת יאמר
ליעקב ולישראל מה פעל אל
הנה עם כלביא יקום וכאריה
יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף
ודם חללים ישתה ויאמר בלק
אל בלעם גם קב לא תקבנו
גם ברך לא תברכנו ויען
בלעם ויאמר אל בלק הלא
דברתי אליך לאמר כל אשר
ידבר ה׳ אתו אעשה ויאמר
בלק אל בלעם לכה נא אקחך
אל מקום אחר אולי ישר
בעיני האלהים וקבתו לי
משם ויקח בלק את בלעם
ראש הפעור הנשקף על פני
הישימון ויאמר בלעם אל בלק
בנה לי בזה שבעה מזבחות
והכן לי בזה שבעה פרים
ושבעה אילים ויעש בלק כאשר
אמר בלעם ויעל פר ואיל על
המזבח וירא בלעם כי טוב
בעיני ה׳ לברך את ישראל
ולא הלך כפעם בפעם לקראת
נחשים וישת בלעם את פניו
אל המדבר וישא בלעם את
עיניו וירא את ישראל שכן
לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים
וישא משלו ויאמר נאם בלעם
בן בעור ונאם הגבר שתם
העין נאם שמע אמרי אל
אשר מחזה שדי יחזה נופל
וגלוי עינים מה טובו אהליך
יעקב משכנתיך ישראל כנחלים
נטיו כגנות עלי נהר כאהלים
נטע ה׳ כארזים עלי מים
יזל דליו ובמים רבים זרעו
ורם מאגג מלכו ותנשא
מלכותו אל מוציאו ממצרים
כתועפות ראם לו יאכל גוים
צוריו ועצמותיהם יגרם וחציו
יהלם ברבץ כאריה וכלביא
מי יקימנו ברכיך ברוך וארריך
ארור ויחר אף בלק אל בלעם
ויספק את כפיו ויאמר בלק
אל בלעם לקב אויבי קראתיך
והנה ברכת ברך זה שלש
פעמים ועתה ברח לך אל
מקומך אמרתי כבד אכבדך
והנה מנעך ה׳ מכבוד ויאמר
בלעם אל בלק הלא גם אל
מלאכיך אשר שלחת אלי
דברתי לאמר אם יתן לי בלק
מלא ביתו כסף וזהב לא
אוכל לעבור את פי ה׳ לעשות
טובה או רעה מלבי אשר
ידבר ה׳ אתו אדבר ועתה
הנני הולך לעמי לכה איעצך
אשר יעשה העם הזה לעמך
באחרית הימים וישא משלו
ויאמר נאם בלעם בן בעור
ונאם הגבר שתם העין נאם
שמע אמרי אל ויודע דעת
עליון מחזה שדי יחזה נופל
וגלוי עינים אראנו ולא עתה
אשורנו ולא קרוב דרך כוכב
מיעקב וקם שבט מישראל
ומחץ פאתי מואב וקרקר כל
בני שת והיה אדום ירשה
והיה ירשה שעיר אויביו
וישראל עשה חיל ויירד מיעקב
והאביד שריד מעיר וירא את
עמלק וישא משלו ויאמר
ראשית גוים עמלק ואחריתו
עדי אבד וירא את הקיני
וישא משלו ויאמר איתן מושבך
ושים בסלע קנך כי אם יהיה
לבער קין עד מה אשור תשבך
וישא משלו ויאמר אוי מי
יחיה משומו ועציים מיד כתים
וענו אשור וענו עבר וגם הוא
עדי אבד ויקם בלעם וילך
וישב למקומו וגם בלק הלך
לדרכו

ואתחנן אל ה׳ בעת ההוא
לאמר אדני ה׳ אתה החלות
להראות את עבדך את גדלך
ואת ידך החזקה אשר מי אל
בשמים ובארץ אשר יעשה
כמעשיך וכגבורתך אעברה נא
ואראה את הארץ הטובה אשר
בעבר הירדן ההר הטוב הזה
והלבנון ויתעבר ה׳ בי למענכם
ולא שמע אלי ויאמר ה׳ אלי
רב לך אל תוסף דבר אלי עוד
בדבר הזה עלה ראש הפסגה
ושא עיניך ימה וצפונה ותימנה
ומזרחה וראה בעיניך כי לא
תעבר את הירדן הזה ואת
יהושע צו אתו וחזקהו ואמצהו
כי הוא יעבר לפני העם הזה
והוא ינחיל אתם את הארץ
אשר תראה ונשב בגיא מול
בית פעור ועתה ישראל שמע
אל החקים ואל המשפטים
אשר אנכי מלמד אתכם לעשות
למען תחיו ובאתם וירשתם
את הארץ אשר ה׳ אלהי אבתיכם
נתן לכם לא תוסיפו על הדבר
אשר אנכי מצוה אתכם ולא
תגרעו ממנו לשמר את מצות
ה׳ אלהיכם אשר אנכי מצוה
אתכם עיניכם הרואות את אשר
עשה ה׳ בבעל פעור כי כל
האיש אשר הלך אחרי בעל
פעור השמידו ה׳ אלהיך מקרבך
ואתם הדבקים בה׳ אלהיכם
חיים כלכם היום ראה למדתי
אתכם חקים ומשפטים כאשר
צוני ה׳ אלהי לעשות כן
בקרב הארץ אשר אתם באים
שמה לרשתה ושמרתם ועשיתם
כי היא חכמתכם ובינתכם
לעיני העמים אשר ישמעון את
כל החקים האלה ואמרו רק
עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה
כי מי גוי גדול אשר לו אלהים
קרובים אליו כה׳ אלהינו בכל
קראנו אליו ומי גוי גדול אשר
לו חקים ומשפטים צדיקם
ככל התורה הזאת אשר אנכי
נתן לפניכם היום רק השמר
לך ושמר נפשך מאד פן תשכח
את הדברים אשר ראו עיניך
ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך
והודעתם לבניך ולבני בניך
יום אשר עמדת לפני ה׳
אלהיך בחרב בהר קהל ויאמר
ה׳ אלי הקהל לי את העם
ואשמיעם את דברי אשר ילמדון
ליראה אותי כל הימים אשר
הם חיים על האדמה ואת בניהם
ילמדון ותקרבון ותעמדון תחת
ההר וההר בוער באש עד לב
השמים חשך ענן וערפל
וידבר ה׳ אליכם מתוך האש
קול דברים אתם שמעים ותמונה
אינכם רואים זולתי קול אין
ויגד לכם את בריתו אשר צוה
אתכם לעשות עשרת הדברים
ויכתבם על שני לחות אבנים
ואתי צוה ה׳ בעת ההיא
ללמד אתכם חקים ומשפטים
לעשותכם אתם בארץ אשר
אתם עברים שמה לרשתה
ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי
לא ראיתם כל תמונה ביום
דבר ה׳ אליכם בחרב מתוך
האש פן תשחתון ועשיתם לכם
פסל תמונת כל סמל תבנית
זכר או נקבה תבנית כל
בהמה אשר בארץ תבנית כל
צפור כנף אשר תעוף בשמים
תבנית כל רמש בארמה תבנית
כל דגה אשר במים מתחת
לארץ ופן תשא עיניך השמימה
וראית את השמש ואת הירח
ואת הכוכבים כל צבא השמים
ונדחת והשתחוית להם ועבדתם
אשר חלק ה׳ אלהיך אתם
לכל העמים תחת כל השמים
ואתכם לקח ה׳ ויוצא אתכם
מכור הברזל ממצרים להיות
לו לעם נחלה כיום הזה
ויתעבר ה׳ בי על דבריכם
ונשבע לבלתי עבור את הירדן
ולבלתי בא אל הארץ הטובה
אשר ה׳ אלהיך נתן לך נחלה
כי אנכי מת בארץ הזאת
איני עבר את הירדן ואתם
עברים ורשתם את הארץ
הטובה הזאת השמרו לכם פן
תשכחו את ברית ה׳ אלהיכם
אשר כרת עמכם ועשיתם לכם
פסל תמונת כל אשר צוך ה׳
אלהיך כי ה׳ אלהיך אש אכלה
הוא אל קנא כי תוליד בנים
ובני בנים ונושנתם בארץ
והשחתם ועשיתם פסל תמונת
כל ועשיתם הרע בעיני ה׳
אלהיך להכעיסו העידותי בכם
היום את השמים ואת הארץ
כי אבד תאבדון מהר מעל
הארץ אשר אתם עברים את
הירדן שמה לרשתה לא תאריכן
ימים עליה כי השמד תשמדון
והפיץ ה׳ אתכם בעמים
והנשאתם מספר במספר בגוים
אשר ינהג ה׳ אתכם שמה
ועבדתם שם אלהים מעשה
ידי אדם עץ ואבן אשר לא
יראון ולא ישמעון ולא יאכלון
ולא יריחון ומבקשתם משם את
ה׳ אלהיך ומצאת כי תדרשנו
בכל לבבך ובכל נפשך בצר לך
ומצאוך כל הדברים האלה
באחרית הימים ושבת עד ה׳
אלהיך ושמעת בקולו כי אל
רחום ה׳ אלהיך לא ירפך
ולא ישחיתך ולא ישכח את
ברית אבתיך אשר נשבע להם
כי שאל נא לימים ראשונים
אשר היו לפניך למן היום
אשר ברא אלהים אדם על
הארץ ולמקצה השמים ועד
קצה השמים הנהיה כדבר
הגדול הזה או הנשמע כמוהו
השמע עם קול אלהים מדבר
מתוך האש כאשר שמעת אתה
ויחי אם נסה אלהים לבוא
לקחת לו גוי מקרב גוי
במסת באתת ובמופתים
ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע
נטויה ובמוראים גדלים ככל
אשר עשה לכם ה׳ אלהיכם
במצרים לעיניך אתה הראת
לדעת כי ה׳ הוא האלהים אין
עוד מלבדו מן השמים השמיעך
את קולו ליסרך ועל הארץ
הראך את אשו הגדולה ודבריו
שמעת מתוך האש תחת כי
אהב את אבתיך ויבחר בזרעו
אחריו ויוצאך בפניו בכחו
הגדול ממצרים להוריש גוים
גדלים ועצומים ממך מפניך
להביאך לתת לך את ארצם
נחלה כיום הזה וידעת היום
והשבת אל לבבך כי ה׳ הוא
האלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת אין עוד ושמרת
את חקיו ואת מצותיו אשר
אנכי מצוך היום אשר ייטב
לך ולבניך אחריך ולמען
תאריך ימים על האדמה אשר
ה׳ אלהיך נתן לך כל הימים
אז הבדיל משה שלש ערים
בעבר הירדן מזרחה שמש
לנוס שמה רוצח אשר ירצח
את רעהו בבלי דעת והוא לא
שנא לו מתמול שלשום ונס
אל אחת מן הערים האלה וחי
פן ירדף גואל הדם אחר הרוצח
כי יחם לבבו והשיגו כי ארך
הדרך והכהו נפש ולו אין
משפט מות כי לא שנא הוא
לו מתמול שלשום על כן אנכי
מצוך לאמר שלש ערים תבדיל
לך וזאת הדבר אשר ינוס שמה
רוצח אשר יכה את רעהו בבלי
דעת והוא לא שנא לו מתמול
שלשום ואשר יבא את רעהו
ביער לחטב עצים ונדף ידו
בגרזן לכרות העץ ונשל הברזל
מן העץ ומצא את רעהו ומת
הוא ינוס אל אחת הערים
האלה וחי פן יגאל גואל הדם
אחר הרוצח בי יחם לבבו
והשיגו כי ארך הדרך והכה
בנפש ולו אין משפט מות כי
לא שנא הוא לו מתמול שלשום
על כן אנכי מצוך לאמר שלש
ערים תבדיל לך והיה כי
ירחיב ה׳ אלהיך את גבלך
כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך
את כל הארץ אשר דבר לתת
לאבתיך כי תשמר את כל
המצוה הזאת לעשתה אשר
אנכי מצוך היום לאהבה את
ה׳ אלהיך וללכת בדרכיו כל
הימים ואז תוסף לך עוד שלש
ערים על שלש הערים האלה
ולא ישפך דם נקי בקרב
ארצך אשר ה׳ אלהיך נתן לך
נחלה והיה עליך דם ואת
וזאת התורה אשר שם משה
לפני בני ישראל אלה העדות
והחקים והמשפטים אשר דבר
משה אל בני ישראל בצאתם
ממצרים בעבר הירדן בבקעה
מול סוף בין פארן ובין תפל
ולבן וחצרות ודי זהב אחד
עשר יום מחורב דרך הר שעיר
עד קדש ברנע ויהי בארבעים
שנה באחד עשר חדש באחד
לחדש דבר משה אל בני
ישראל ככל אשר צוה ה׳
אתו אליהם אחרי הכתו את
סיחון מלך האמרי אשר יושב
בחשבון ואת עוג מלך הבשן
אשר יושב בעשתרות באדרעי
בעבר הירדן בארץ מואב הואיל
משה באר את התורה הזאת
לאמר ה׳ אלהינו דבר אלינו
בחורב לאמר רב לכם שבת
בהר הזה פנו וסעו לכם ובאו
הר האמרי ואל כל שכניו
בערבה בהר ובשפלה ובנגב
ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון
עד הנהר הגדול נהר פרת
ראה נתתי לפניכם את הארץ
בואו ורשו את הארץ אשר
נשבע ה׳ לאבתיכם לאברהם
ליצחק וליעקב לתת להם
ולזרעם אחריהם ואמר אליכם
בעת ההיא לאמר לא אוכל
לבדי שאת אתכם ה׳ אלהיכם
הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי
השמים לרב ה׳ אלהי אבתיכם
יסף עליכם ככם אלף פעמים
ויברך אתכם כאשר דבר לכם
איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם
וריבכם הבו לכם אנשים חכמים
ונבונים וידעים לשבטיכם
ואשימם בראשיכם ותענו אתי
ותאמרו טוב הדבר אשר דברת
לעשות ואקח את ראשי שבטיכם
אנשים חכמים וידעים ואתן
אותם בראשיכם שרי אלפים
ושרי מאות ושרי חמשים ושרי
עשרות ושטרים לשבטיכם
ואצוה את שפטיכם בעת ההיא
לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם
צדק בין איש ובין אחיו ובין
גרו לא תכירו פנים במשפט
כקטן כגדול תשמעון לא תגורו
מפני איש כי המשפט לאלהים
הוא והדבר אשר יקשה מכם
תקריבון אלי ושמעתיו ואצוה
אתכם בעת ההיא את כל
הדברים אשר תעשון ונסעו
מחורב וילכו את כל המדבר
הגדול והנורא ההוא אשר
ראיתם דרך הר האמרי כאשר
צוה ה׳ אלהינו אתנו ונבא עד
קדש ברנע ואמר אליכם באתם
עד ההר האמרי אשר ה׳ אלהינו
נתן לנו ראה נתן ה׳ אלהיך
לפניך את הארץ עלה רש
כאשר דבר ה׳ אלהי אבתיך
לך אל תירא ואל תחת ותקרבון
אלי כלכם ותאמרו נשלחה
אנשים לפנינו ויחפרו לנו את
הארץ וישיבו אתנו דבר את
הדרך אשר נעלה בה ואת
הערים אשר נבא אליהן ויטב
בעיני הדבר ואקח מכם שנים
עשר אנשים איש אחד איש
אחד לשבט ויפנו ויעלו ההרה
ויבאו עד נחל אשכול ויתרו
אתה ויקחו בידם מפרי הארץ
ויורדו אלינו ויישיבו אתנו דבר
ויאמרו טובה הארץ אשר ה׳
אלהינו נתן לנו ולא אביתם
לעלות ותמרו את פי ה׳
אלהיכם ותרגנו באהליכם
ותאמרו בשנאת ה׳ אתנו
הוציאנו מארץ מצרים לתת
אתנו ביד האמרי להשמידנו
אנה אנחנו עלים אחינו המסו
את לבבנו לאמר עם גדול
ורם ממנו ערים גדלות ובצורות
בשמים וגם בני ענקים ראינו
שם ואמר אליכם לא ערצון
ולא תיראון מהם ה׳ אלהיכם
ההלך לפניכם הוא ילחם לכם
ככל אשר עשה אתכם לעיניכם
במצרים ובמדבר אשר ראית
אשר נשאך ה׳ אלהיך כאשר
ישא איש את בנו בכל הדרך
אשר הלכתם עד בואכם עד
המקום הזה ובדבר הזה אינכם
מאמינים בה׳ אלהיכם ההלך
לפניכם בדרך לתור לכם מקום
לחניתכם באש לילה לראתכם
בדרך אשר תלכו בה ובענן
יומם וישמע ה׳ את קול
דבריכם ויקצף ויישבע לאמר
אם יראה אחד האנשים האלה
הדור הרע הזה את הארץ
הטובה אשר נשבעתי לתת
לאבתיכם זולתי כלב בן יפנה
הוא יראנה ולו אתן את הארץ
אשר דרך בה ולבניו יען אשר
מלא אחרי ה׳ גם בי התאנף
ה׳ בגללכם לאמר גם אתה לא
תבא שמה יהושע בן נון העמד
הוא יבא שמה אתו חזקהו כי
הוא ינחילנה את ישראל ואת
טפכם אשר אמרתם לבז יהיה
ובניכם אשר לא ידעו היום
טוב ורע המה יבאו שמה ולהם
אתננה והמה יירשוה ואתם
פנו לכם וסעו מדברה ים סוף
ותענו אלי כלכם ותאמרו
חטאנו לה׳ אנחנו נעלה ונלחמנו
ככל אשר צונו ה׳ אלהינו
ותחגרו איש את כלי מלחמתו
ותהינו עלות ההרה ויאמר ה׳
אלי אמר להם לא תעלו ולא
תלחמו כי אינני בקרבכם ולא
תנגפו לפני אויביכם ואדבר
אליכם ולא שמעתם ותמרו את
פי ה׳ ותזידו ותעלו ההרה
ויצא האמרי היושב בהר ההוא
לקראתכם וירדפו אתכם כאשר
תעשינה הדברות ויכתו אתכם
בשעיר עד חרמה ותשבו ותבכו
לפני ה׳ ולא שמע ה׳ בקולכם
ולא האזין אליכם וישבו בקדש
ימים רבים כימים אשר ישבתם
ונפן ונסע המדברה דרך ים סוף
כאשר דבר ה׳ אלי ונסב את
הר שעיר ימים רבים ויאמר ה׳
אלי לאמר רב לכם סב את
ההר הזה פנו לכם צפונה
ואת העם צו לאמר אתם עברים
בגבול אחיכם בני עשו היושבים
בשעיר ויראו מכם ונשמרתם
מאד אל תתגרו בם כי לא
אתן לכם מארצם עד מדרך כף
רגל כי ירושה לעשו נתתי את
הר שעיר אכל תאכלון מאתם
ומים תכרו מאתם ואכלתם
וגם מים תשתו כי ה׳ אלהיך
ברכך בכל מעשה ידיך ידע
לכתך את המדבר הגדול הזה
זה ארבעים שנה ה׳ אלהיך
אתך לא חסרת דבר ונעבר
מאת אחינו בני עשו היושבים
בשעיר מדרך הערבה מאילת
ומעציון גבר ונפן ונעבר דרך
מדבר מואב ויאמר ה׳ אלי אל
תצר את מואב ואל תתגר
בם מלחמה כי לא אתן לך
מארצו ירושה כי לבני לוט
נתתי את ער ירושה האמים
לפנים ישב בה עם גדול ורב
וארם כענקים ורפאים יחשבו
גם הם כענקים ואמרים קראו
להם מואבים אמים לפנים
בשוה קריתים ישבו החרי
לפנים בשעירם וירשם ויישבו
תחתם כאשר עשה לבני עשו
היושבים בשעיר אשר השמיד
את החרי מפניהם וירשם
וישבו תחתם עד היום הזה
והעוים היושבים בחצרים עד
עזה כפתרים היוצאים מכפתור
השמידם ויישבו תחתם קום
סעו ועברו את נחל ארנון
ראה נתתי בידך את סיחון
מלך חשבון האמרי ואת ארצו
החל רש וירש בו ומלחמה
הצר עליו היום הזה הזה
אחל תת פחדך ויראתך על
פני העמים תחת כל השמים
אשר ישמעון שמעך ורגזו
וחלו מפניך ואעברה בארצך
בדרך בדרך אלך לא אסור
ימין ושמאל אכל תשבר מאתם
בכסף ואכלתי ונתת לי מים
בכסף ושתיתי רק אעברה
ברגלי כאשר עשו לי בני עשו
היושבים בשעיר והמואבים
היושבים בער עד אשר אעבר
את הירדן אל הארץ אשר ה׳
אלהינו נתן לנו ולא אבה סיחון
מלך חשבון הגיענו כי הקשה
ה׳ אלהיך את רוחו ואמץ את
לבבו למען תתו בידך כיום
הזה ויאמר ה׳ אלי ראה החלתי
תת לפניך את סיחון ואת ארצו
החל רש לרשת את ארצו
ויצא סיחון לקראתנו הוא וכל
עמו למלחמה יהצה ויתנם ה׳
אלהינו לפנינו ונכה אתו ואת
בניו ואת כל עמו ונלכד את
כל עריו בעת ההיא ונחרם את
כל עיר ועיר ונשים והטף לא
השארנו שריד רק הבהמה בזזנו
לנו ושלל הערים אשר לכדנו
מעיר הגלעד ועד נחל ארנון
העיר והנחל תשעים אמה עד
יבק גבול בני עמון לא קרבת
כל גבול נחל יבק וערי ההר
וכל אשר צוה ה׳ אלהינו לא
קרבת ויפן ונעל דרך הבשן
ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו
הוא וכל עמו למלחמה אדרעי
ויאמר ה׳ אלי אל תירא אתו
כי בידך נתתי אתו ואת כל
עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר
עשית לסיחון מלך האמרי אשר
יושב בחשבון ויתן ה׳ אלהינו
בידנו גם את עוג מלך הבשן
ואת כל עמו ונכהו עד בלתי
השאיר לו שריד ונלכד את כל
עריו בעת ההיא לא היתה עיר
אשר לא לקחנו מהם שישים
עיר כל חבל ארגב ממלכת עוג
בבשן כל אלה ערים בצורות
חומה גבהה דלתים ובריח
לבד מערי פרזי הרבה מאד
ונחרם אתם כאשר עשינו לסיחון
מלך חשבון החרמנו כל עיר
ועיר נשים והטף ובהמה בזזנו
לנו ושלל הערים אשר לקחנו
ונקח בעת ההיא מיד שני
מלכי האמרי אשר בעבר הירדן
מנחל ארנון עד הר חרמון
צידנים יקראו לחרמון שניר
והאמרי קוראים לו שניר כל
ערי המישר וכל הגלעד וכל
הבשן עד סלכה ואדרעי ערי
ממלכת עוג בבשן כי רק עוג
מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים
הנה ערש ברזל הלא הוא
ברבת בני עמון תשע אמות
ארכה וארבע אמות רחבה
באמת איש ויירש את הארץ
הזאת מן הערוער אשר על
נחל ארנון וחצי הר הגלעד
וערי ונתתי לראובני ולגדי
ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת
עוג נתתי לחצי שבט המנשה
כל חבל הארגב לכל הבשן
ההוא ממלכת עוג הוא יקרא
ארץ רפאים יאיר בן מנשה
לקח את כל חבל ארגב עד
גבול הגשורי והמעכתי ויקרא
אותם על שמו את הבשן חות
יאיר עד היום הזה ולמכיר
נתתי הגלעד ולראובני ולגדי
נתתי מן הגלעד ועד נחל ארנון
תוך הנחל וגבול ועד נחל יבק
גבול בני עמון בערבה הירדן
וגבול מכנרת ועד ים הערבה
ים המלח תחת אשדות הפסגה
מזרחה וקדמה ואצו אתכם
בעת ההיא לאמר ה׳ אלהיכם
נתן לכם את הארץ הזאת
לרשתה חלוצים תעברו לפני
אחיכם בני ישראל כל בני חיל
רק נשיכם וטפכם ומקנכם
ידעתי כי מקנה רב לכם
ישבו בעריכם אשר נתתי לכם
עד אשר יניח ה׳ לאחיכם כמוכם
וירשו גם הם את הארץ אשר
ה׳ אלהיכם נתן להם בעבר
הירדן ושבתם איש אל ירשתו
אשר נתתי לכם ואת יהושע
צויתי בעת ההיא לאמר עיניך
הרואות את כל אשר עשה ה׳
אלהיכם לשני המלכים האלה
כן יעשה ה׳ לכל הממלכות
אשר אתה עבר שמה לא תיראום
כי ה׳ אלהיכם הוא הנלחם
לכם ואתחנן אל ה׳ בעת ההיא
לאמר אדני ה׳ אתה החלות
להראות את עבדך את גדלך
ואת ידך החזקה אשר מי אל
בשמים ובארץ אשר יעשה
כמעשיך וכגבורתך אעברה נא
ואראה את הארץ הטובה אשר
בעבר הירדן ההר הטוב הזה
והלבנון ויתעבר ה׳ בי למענכם
ולא שמע אלי ויאמר ה׳ אלי
רב לך אל תוסף דב

ובשם יתברך יתחיל המחבר
בשם אמת ויציב ספרו ואומר
ראשית כל דברי ימי ישראל
ומעשה בראשית ברוך הוא
ברוך שמו שקדם לכל נוצר
כי הוא לבדו היה ולא היה
זולתו כמו שיתבאר ואחר
שברא הכל ברא את אדם
הראשון ואת חוה אשתו
ונתן להם את גן עדן
לעבדה ולשמרה ואסר עליהם
מאכל עץ הדעת טוב ורע
ואמר להם ביום אכלכם
ממנו מות תמותון ואחר
שעברו על מצות בוראם
הוציאם מגן עדן ונתן
להם תורה ומצות ואמר
להם אם תשמרו אותם
תחיו ואם לא תמותו
ואחר שחטאו ועברו על
מצות בוראם נתן להם
תורה ומצות ואמר להם
אם תשמרו אותם תחיו
ואם לא תמותו ואחר
שחטאו ועברו על מצות
בוראם נתן להם תורה
ומצות ואמר להם אם
תשמרו אותם תחיו ואם
לא תמותו ואחר שחטאו
ועברו על מצות בוראם
נתן להם תורה ומצות
ואמר להם אם תשמרו
אותם תחיו ואם לא

ולמה נקרא שמו יעקב
ולמה נקרא שמו ישראל
ולמה נקרא שמו בית אל
ולמה נקרא שמו לוז
ולמה נקרא שמו אבן העזר
ולמה נקרא שמו אבן שתיה
ולמה נקרא שמו אבן הבוחן
ולמה נקרא שמו אבן הבוחן
ולמה נקרא שמו אבן הבוחן

יום כד

ואמרת אליהם כה אמר ה' הנני לוקח את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו שם וקבצתי אותם מסביב והבאתי אותם אל אדמתם ועשיתי אותם לגוי אחד בארץ על ההרים בישראל ומלך אחד יהיה להם לכולם לא יהיו עוד שני גוים ולא יחצו עוד לשני ממלכות ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אותם מכל מושבותיהם אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכולם ובמשפטי ילכו וחקותי ישמרו ועשו אותם ויישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה הם ובניהם ובני בניהם עד עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרביתים ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והם יהיו לי לעם והיו הגוים לדרוש את ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם

ויהי דבר ה' אלי לאמר בן אדם קח לך עץ אחד וכתוב עליו ליהודה ולבני ישראל חבריו וקח עץ אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל חבריו וקרב אותם לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך לעיניהם ואמרו אליהם כה אמר ה' הנני לוקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חבריו ונתתי אותם עליו את עץ יהודה ועשיתים לעץ אחד והיו אחדים בידי ויהיו העצים אשר תכתוב עליהם בידם לעיניהם ודבר אליהם כה אמר ה' הנני לוקח את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו שם וקבצתי אותם מסביב והבאתי אותם אל אדמתם ועשיתי אותם לגוי אחד בארץ על ההרים בישראל ומלך אחד יהיה להם לכולם לא יהיו עוד שני גוים ולא יחצו עוד לשני ממלכות ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אותם מכל מושבותיהם אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכולם ובמשפטי ילכו וחקותי ישמרו ועשו אותם וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה הם ובניהם ובני בניהם עד עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרביתים ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והם יהיו לי לעם והיו הגוים לדרוש את ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם

ومن يرد فيه بإلحاد بظلم نذقه من عذاب أليم ٢٢ وإذ بوأنا لإبراهيم مكان البيت أن لا تشرك بي شيئا وطهر بيتي للطائفين والقائمين والركع السجود ٢٦ وأذن في الناس بالحج يأتوك رجالا وعلى كل ضامر يأتين من كل فج عميق ٢٧ ليشهدوا منافع لهم ويذكروا اسم الله في أيام معلومات على ما رزقهم من بهيمة الأنعام فكلوا منها وأطعموا البائس الفقير ٢٨ ثم ليقضوا تفثهم وليوفوا نذورهم وليطوفوا بالبيت العتيق ٢٩ ذلك ومن يعظم حرمات الله فهو خير له عند ربه وأحلت لكم الأنعام إلا ما يتلى عليكم فاجتنبوا الرجس من الأوثان واجتنبوا قول الزور ٣٠ حنفاء لله غير مشركين به ومن يشرك بالله فكأنما خر من السماء فتخطفه الطير أو تهوي به الريح في مكان سحيق ٣١ ذلك ومن يعظم شعائر الله فإنها من تقوى القلوب ٣٢ لكم فيها منافع إلى أجل مسمى ثم محلها إلى البيت العتيق ٣٣ ولكل أمة جعلنا منسكا ليذكروا اسم الله على ما رزقهم من بهيمة الأنعام فإلهكم إله واحد فله أسلموا وبشر المخبتين ٣٤ الذين إذا ذكر الله وجلت قلوبهم والصابرين على ما أصابهم والمقيمي الصلاة ومما رزقناهم ينفقون ٣٥ والبدن جعلناها لكم من شعائر الله لكم فيها خير فاذكروا اسم الله عليها صواف فإذا وجبت جنوبها فكلوا منها وأطعموا القانع والمعتر كذلك سخرناها لكم لعلكم تشكرون ٣٦ لن ينال الله لحومها ولا دماؤها ولكن يناله التقوى منكم كذلك سخرها لكم لتكبروا الله على ما هداكم وبشر المحسنين ٣٧ إن الله يدافع عن الذين آمنوا إن الله لا يحب كل خوان كفور ٣٨ أذن للذين يقاتلون بأنهم ظلموا وإن الله على نصرهم لقدير ٣٩ الذين أخرجوا من ديارهم بغير حق إلا أن يقولوا ربنا الله ولولا دفع الله الناس بعضهم ببعض لهدمت صوامع وبيع وصلوات ومساجد يذكر فيها اسم الله كثيرا ولينصرن الله من ينصره إن الله لقوي عزيز ٤٠ الذين إن مكناهم في الأرض أقاموا الصلاة وآتوا الزكاة وأمروا بالمعروف ونهوا عن المنكر ولله عاقبة الأمور ٤١ وإن يكذبوك فقد كذبت قبلهم قوم نوح وعاد وثمود ٤٢ وقوم إبراهيم وقوم لوط ٤٣ وأصحاب مدين وكذب موسى فأمليت للكافرين ثم أخذتهم فكيف كان نكير ٤٤ فكأين من قرية أهلكناها وهي ظالمة فهي خاوية على عروشها وبئر معطلة وقصر مشيد ٤٥ أفلم يسيروا في الأرض فتكون لهم قلوب يعقلون بها أو آذان يسمعون بها فإنها لا تعمى الأبصار ولكن تعمى القلوب التي في الصدور ٤٦ ويستعجلونك بالعذاب ولن يخلف الله وعده وإن يوما عند ربك كألف سنة مما تعدون ٤٧ وكأين من قرية أمليت لها وهي ظالمة ثم أخذتها وإلي المصير ٤٨ قل يا أيها الناس إنما أنا لكم نذير مبين ٤٩ فالذين آمنوا وعملوا الصالحات لهم مغفرة ورزق كريم ٥٠ والذين سعوا في آياتنا معاجزين أولئك أصحاب الجحيم ٥١ وما أرسلنا من قبلك من رسول ولا نبي إلا إذا تمنى ألقى الشيطان في أمنيته فينسخ الله ما يلقي الشيطان ثم يحكم الله آياته والله عليم حكيم ٥٢ ليجعل ما يلقي الشيطان فتنة للذين في قلوبهم مرض والقاسية قلوبهم وإن الظالمين لفي شقاق بعيد ٥٣ وليعلم الذين أوتوا العلم أنه الحق من ربك فيؤمنوا به فتخبت له قلوبهم وإن الله لهاد الذين آمنوا إلى صراط مستقيم ٥٤ ولا يزال الذين كفروا في مرية منه حتى تأتيهم الساعة بغتة أو يأتيهم عذاب يوم عقيم ٥٥ الملك يومئذ لله يحكم بينهم فالذين آمنوا وعملوا الصالحات في جنات النعيم ٥٦ والذين كفروا وكذبوا بآياتنا فأولئك لهم عذاب مهين ٥٧ والذين هاجروا في سبيل الله ثم قتلوا أو ماتوا ليرزقنهم الله رزقا حسنا وإن الله لهو خير الرازقين ٥٨ ليدخلنهم مدخلا يرضونه وإن الله لعليم حليم ٥٩ ذلك ومن عاقب بمثل ما عوقب به ثم بغي عليه لينصرنه الله إن الله لعفو غفور ٦٠ ذلك بأن الله يولج الليل في النهار ويولج النهار في الليل وأن الله سميع بصير ٦١ ذلك بأن الله هو الحق وأن ما يدعون من دونه هو الباطل وأن الله هو العلي الكبير ٦٢ ألم تر أن الله أنزل من السماء ماء فتصبح الأرض مخضرة إن الله لطيف خبير ٦٣ له ما في السماوات وما في الأرض وإن الله لهو الغني الحميد ٦٤ ألم تر أن الله سخر لكم ما في الأرض والفلك تجري في البحر بأمره ويمسك السماء أن تقع على الأرض إلا بإذنه إن الله بالناس لرؤوف رحيم ٦٥ وهو الذي أحياكم ثم يميتكم ثم يحييكم إن الإنسان لكفور ٦٦ لكل أمة جعلنا منسكا هم ناسكوه فلا ينازعنك في الأمر وادع إلى ربك إنك لعلى هدى مستقيم ٦٧ وإن جادلوك فقل الله أعلم بما تعملون ٦٨ الله يحكم بينكم يوم القيامة فيما كنتم فيه تختلفون ٦٩ ألم تعلم أن الله يعلم ما في السماء والأرض إن ذلك في كتاب إن ذلك على الله يسير ٧٠ ويعبدون من دون الله ما لم ينزل به سلطانا وما ليس لهم به علم وما للظالمين من نصير ٧١ وإذا تتلى عليهم آياتنا بينات تعرف في وجوه الذين كفروا المنكر يكادون يسطون بالذين يتلون عليهم آياتنا قل أفأنبئكم بشر من ذلكم النار وعدها الله الذين كفروا وبئس المصير ٧٢ يا أيها الناس ضرب مثل فاستمعوا له إن الذين تدعون من دون الله لن يخلقوا ذبابا ولو اجتمعوا له وإن يسلبهم الذباب شيئا لا يستنقذوه منه ضعف الطالب والمطلوب ٧٣ ما قدروا الله حق قدره إن الله لقوي عزيز ٧٤ الله يصطفي من الملائكة رسلا ومن الناس إن الله سميع بصير ٧٥ يعلم ما بين أيديهم وما خلفهم وإلى الله ترجع الأمور ٧٦ يا أيها الذين آمنوا اركعوا واسجدوا واعبدوا ربكم وافعلوا الخير لعلكم تفلحون ٧٧ وجاهدوا في الله حق جهاده هو اجتباكم وما جعل عليكم في الدين من حرج ملة أبيكم إبراهيم هو سماكم المسلمين من قبل وفي هذا ليكون الرسول شهيدا عليكم وتكونوا شهداء على الناس فأقيموا الصلاة وآتوا الزكاة واعتصموا بالله هو مولاكم فنعم المولى ونعم النصير

ותפלה בעת שהוא בבית הכנסת, צריך שיכוין בדברים שאומר ובמשמעותם, ויחשוב כאילו שכינה עומדת לפניו, כמו שכתוב בכל מקום שנאמר בתפלה לפני ה' אלהיך, ואומרים לפני ארון הקודש שהוא במקום שכינה, וכן כתוב בכל מקום שנאמר ויבא משה אל אהל מועד להתפלל שם, ויבא יעקב אל המקום ויפגע בו, וכן כתוב ויפגע במקום, וכן כתוב ויצא יצחק לשוח בשדה, ואומרים שוח ולא לשון תפלה, לפי שהיה מתפלל בשדה, ואין מתפללין אלא במקום שכינה, וכן כתוב ויבא אל המקום אשר דבר לו האלהים, ואומרים המקום ולא אומרים אלהים, לפי שהיה מתפלל במקום שכינה, וכן כתוב ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש, ואומרים במקום ולא אומרים בשמים, לפי שהיה מתפלל במקום שכינה, וכן כתוב ויקרא אל המקום ההוא בית אל, ואומרים בית אל ולא אומרים בית אלהים, לפי שהיה מתפלל במקום שכינה, וכן כתוב ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו, ואומרים מראשותיו ולא אומרים מראשות המקום, לפי שהיה מתפלל במקום שכינה, וכן כתוב ויקח את האבן אשר שם מראשותיו, ואומרים מראשותיו ולא אומרים מראשות המקום, לפי שהיה מתפלל במקום שכינה, וכן כתוב ויקח את האבן אשר שם מראשותיו

ꝑ ꝓ ꝯ ꝗ ꝰ ꝛ ꝝ ꝟ ꝺ ꝼ ꝿ ꝩ ꝫ ꝭ ꝋ

ולא יהיה לו שום שכר ואם
לא יהיה לו שום שכר כי אם
בשביל שהוא עושה את
המלאכה בשביל שכר
ולא בשביל שהוא עושה
את המלאכה בשביל שכר
ולא בשביל שהוא עושה
את המלאכה בשביל שכר
ולא בשביל שהוא עושה
את

ولما تم بناء الجامع المذكور
ورتبت فيه الخطباء والقراء
والمؤذنون والفراشون
وغيرهم من الخدام
وكان ذلك في سنة
ثلاث وثلاثين وسبعمائة
وكان الفراغ من بنائه
في شهر رمضان
وكان الفراغ من بنائه
في شهر رمضان
وكان الفراغ من بنائه
في شهر رمضان

ಅರ್ಜುನನಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ
ಸಮಾಧಿ, ನಿಷ್ಠೆ, ಪರಸ್ಪರ
ಗೌರವವಿತ್ತು ಕೃಷ್ಣನು ಅರ್ಜುನನ
ಅಕ್ಕ ಸುಭದ್ರೆಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ
ಧಾರೆ ಎರೆದು ಕೊಟ್ಟನು
ಅರ್ಜುನ ಸುಭದ್ರೆಯರ ಮದುವೆ
ಪ್ರೇಮ
ಕೃಷ್ಣ ಅರ್ಜುನರ ಬಂಧ
ಬಲವಾಗಿತ್ತು ಅವರಿಗೆ
ಅಭಿಮನ್ಯು ಎಂಬ ಮಗನು
ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನು ಬೆಳೆದು
ದೊಡ್ಡವನಾದ ಮೇಲೆ
ವಿರಾಟನ ಮಗಳಾದ ಉತ್ತರೆಯನ್ನು
ಮದುವೆಯಾದನು. ಅವರಿಗೆ
ಹುಟ್ಟಿದವನೇ ಪರೀಕ್ಷಿತ.
ಅವನು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ
ಜನಮೇಜಯನೆಂಬ ಮಗನನ್ನು
ಪಡೆದನು. ಜನಮೇಜಯನು
ಸರ್ಪಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿ
ಸರ್ಪಗಳನ್ನು ಕೊಂದನು.
ಆಸ್ತಿಕನು ಯಜ್ಞವನ್ನು
ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ಜನಮೇಜಯನು
ಮತ್ತೆ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಮಾಡಿ
ಶತಾನೀಕ, ಶ್ರುತಸೇನ,
ಭೀಮಸೇನ, ಉಗ್ರಸೇನ
ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳನ್ನು
ಪಡೆದನು. ಶತಾನೀಕನು
ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗವನ್ನು
ಮಾಡಿದನು. ಅವನಿಗೆ
ಅಧಿಸೀಮಕೃಷ್ಣ ಹುಟ್ಟಿದನು.
ಅವನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರವನ್ನು
ಆಳಿದನು. ಅವನಿಗೆ
ನಿಚಕ್ರನೆಂಬ ಮಗನಿದ್ದನು.
ಅವನು ಕೌಶಾಂಬಿಯಲ್ಲಿ
ರಾಜ್ಯವಾಳಿದನು. ಅವನಿಗೆ
ಉಷ್ಣನೆಂಬ ಮಗನಿದ್ದನು.
ಅವನು ಚಿತ್ರರಥನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಚಿತ್ರರಥನು ಕವಿರಾಜನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಕವಿರಾಜನು ವೃಷ್ಣಿಯೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ವೃಷ್ಣಿಯು ಸುಷೇಣನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಸುಷೇಣನು ನೃಚಕ್ಷುವೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ನೃಚಕ್ಷುವು ಸುಖೀನಲನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಸುಖೀನಲನು ಪರಿಪ್ಲವನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಪರಿಪ್ಲವನು ಸುನಯನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಸುನಯನನು ಮೇಧಾವಿಯೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಮೇಧಾವಿಯು ನೃಪಂಜಯನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ನೃಪಂಜಯನು ದೂರ್ವನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ದೂರ್ವನು ತಿಮಿಯೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ತಿಮಿಯು ಬೃಹದ್ರಥನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಬೃಹದ್ರಥನು ಬೃಹತ್ಕರ್ಮನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಬೃಹತ್ಕರ್ಮನು ಜಯಸೇನನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಜಯಸೇನನು ಸೇನಜಿತನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಸೇನಜಿತನು ರುಚಿರಾಶ್ವನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ರುಚಿರಾಶ್ವನು ದೃಢಸೇನನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ದೃಢಸೇನನು ಪೃಥುಸೇನನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಪೃಥುಸೇನನು ನೃಪಂಜಯನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ನೃಪಂಜಯನು ಮಹಾಸೇನನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಮಹಾಸೇನನು ಪುರುಕುತ್ಸನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಪುರುಕುತ್ಸನು ತ್ರಸದಸ್ಯುವೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ತ್ರಸದಸ್ಯುವು ಅನರಣ್ಯನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಅನರಣ್ಯನು ಹರ್ಯಶ್ವನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಹರ್ಯಶ್ವನು ಪ್ರಾರುಣನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಪ್ರಾರುಣನು ತ್ರಿಬಂಧನನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ತ್ರಿಬಂಧನನು ಸತ್ಯವ್ರತನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಸತ್ಯವ್ರತನು ತ್ರಿಶಂಕುವೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ತ್ರಿಶಂಕುವು ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನು ರೋಹಿತನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ರೋಹಿತನು ಹರಿತನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಹರಿತನು ಚಂಪನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಚಂಪನು ಸುದೇವನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಸುದೇವನು ವಿಜಯನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ವಿಜಯನು ಭರುಕನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಭರುಕನು ವೃಕನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ವೃಕನು ಬಾಹುಕನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಬಾಹುಕನು ಸಗರನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಸಗರನು ಅಸಮಂಜಸನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಅಸಮಂಜಸನು ಅಂಶುಮಂತನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಅಂಶುಮಂತನು ದಿಲೀಪನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ದಿಲೀಪನು ಭಗೀರಥನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಭಗೀರಥನು ಶ್ರುತನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಶ್ರುತನು ನಾಭನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ನಾಭನು ಸಿಂಧುದ್ವೀಪನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಸಿಂಧುದ್ವೀಪನು ಅಯುತಾಯುವೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಅಯುತಾಯುವು ಋತುಪರ್ಣನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಋತುಪರ್ಣನು ಸುದಾಸನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಸುದಾಸನು ಸೌದಾಸನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಸೌದಾಸನು ಅಶ್ಮಕನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಅಶ್ಮಕನು ಮೂಲಕನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಮೂಲಕನು ದಶರಥನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ದಶರಥನು ಐಡವಿಡನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಐಡವಿಡನು ವಿಶ್ವಸಹನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ವಿಶ್ವಸಹನು ಖಟ್ವಾಂಗನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಖಟ್ವಾಂಗನು ದೀರ್ಘಬಾಹುವೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ದೀರ್ಘಬಾಹುವು ರಘುವೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ರಘುವು ಅಜನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಅಜನು ದಶರಥನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ದಶರಥನು ರಾಮನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ರಾಮನು ಲವನೆಂಬ
ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದನು.
ಲವ

ולא יהיה לו בעלי
חיים רעים כי בעלי
חיים רעים יאכלו
פעמים רבות ויפלו
ויהיה לו בעלי חיים
רעים ויאכלו

חייב אדם להיות יום כן

ومن الناس من يقول ان الله تعالى
خلق الخلق على ما هم عليه الآن
ولم يزل يخلق شيئا بعد شيء
الى ان يشاء الله تعالى
ان يخلق ثم يفنيهم
ويخلق خلقا آخر
كما كانوا
اول مرة
ثم يعيدهم
كما بدأهم
اول مرة
ويخلق
ما يشاء
ويختار
ما كان لهم
الخيرة
سبحان الله
وتعالى
عما يشركون
وهو
الفعال
لما يريد

ومن الناس من يقول ان الله تعالى
خلق الخلق على ما هم عليه الآن
ولم يزل يخلق شيئا بعد شيء
الى ان يشاء الله تعالى
ان يخلق ثم يفنيهم
ويخلق خلقا آخر
كما كانوا
اول مرة
ثم يعيدهم
كما بدأهم
اول مرة
ويخلق
ما يشاء
ويختار
ما كان لهم
الخيرة
سبحان الله
وتعالى
عما يشركون
وهو
الفعال
لما يريد

נתנו לפניו את הדברים. פתח הרופא
ספרו מלא, קרא בו זמן מה, ואחר
כך הרים את עיניו אל החולה ואמר:
אין לי ספק שאתה חולה, אבל אינני
יודע מה מחלתך. אני מבקש ממך
שתבוא אלי למחר, אולי אדע אז
מה לעשות. החולה יצא מן הבית
ובלבו מלאו ספקות ופחדים. הוא
ידע שאין הרופא אומר דברים
סתם, ואם אמר שאינו יודע מה
מחלתו, הרי ודאי שהמחלה קשה
מאוד. כל הלילה לא ישן החולה
ולמחרת בבוקר הלך אל הרופא
בפנים חיוורות ועיניים עצובות.
הרופא הביט בו ואמר: אני רואה
שלא ישנת כל הלילה. אל תדאג,
אני יודע מה מחלתך ואני יודע
גם מה לעשות כדי לרפאותך.

ಗಂಡಂಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಪೆಣ್ಣು ಕಂಡಂಗೆ ಹೋಗದು
ಗಂಡಂಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಪೆಣ್ಣು ಕಂಡಂಗೆ ಹೋಗದು
ಕಂಡಂಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಪೆಣ್ಣು ಗ

ותמה

ויהי ביום השלישי ויהי חתן
לאחד מנעורי המלך ויעש
משתה לכל עבדיו ויקרא
את שלשים איש מרעיו ויאכלו
ויתענגו לפניו ויהי כאשר
ראו כי רב המשתה אשר
עשה להם ויקומו כל איש
ממקומו ויתנו שלשים
חלוקים ושלשים כתנות
לשלשים איש מרעיו ויתנו
שלשים כלי כסף ושלשים
כלי זהב לשלשים איש
מרעיו ויתנו שלשים
כלי נחושת ושלשים
כלי ברזל ושלשים
כלי עופרת ושלשים
כלי בדיל ושלשים
כלי אבן ושלשים
כלי עץ ושלשים
כלי מלח ושלשים
כלי מים ושלשים
כלי יין ושלשים
כלי שמן ושלשים
כלי דבש ושלשים
כלי חמאה ושלשים
כלי גבינה ושלשים
כלי לחם ושלשים
כלי בשר ושלשים
כלי דגים ושלשים
כלי עוף ושלשים
כלי חיה ושלשים
כלי בהמה ושלשים
כלי רמש ושלשים
כלי עוף השמים
ושלשים כלי דגי
הים ושלשים כלי
חיות השדה
ושלשים כלי
בהמות הארץ
ושלשים כלי
רמשי האדמה
ושלשים כלי
עוף השמים
ושלשים כלי
דגי הים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ו. מצוה קצר ביאה
בעלה קצר ממנה בחיי
בעלה קצר ממנה בחיי
ב. שהמת בעלה קצר ממנה
בחיי בעלה קצר ממנה
בעלה קצר ממנה בחיי
בעלה קצר ממנה בחיי
בעלה קצר ממנה בחיי

Deinard Collection
Gift of Jacob H. Schiff
1914

Delmarva Collection
Gift of Jacob H. Bohler
1914

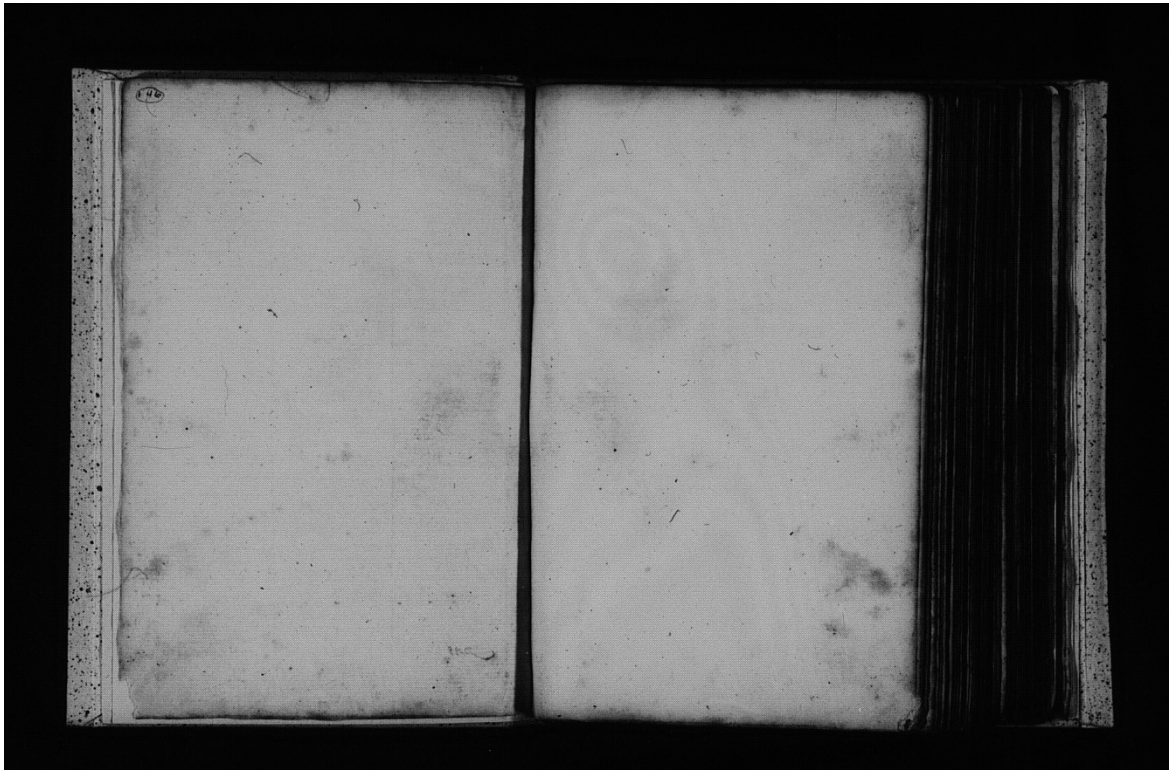

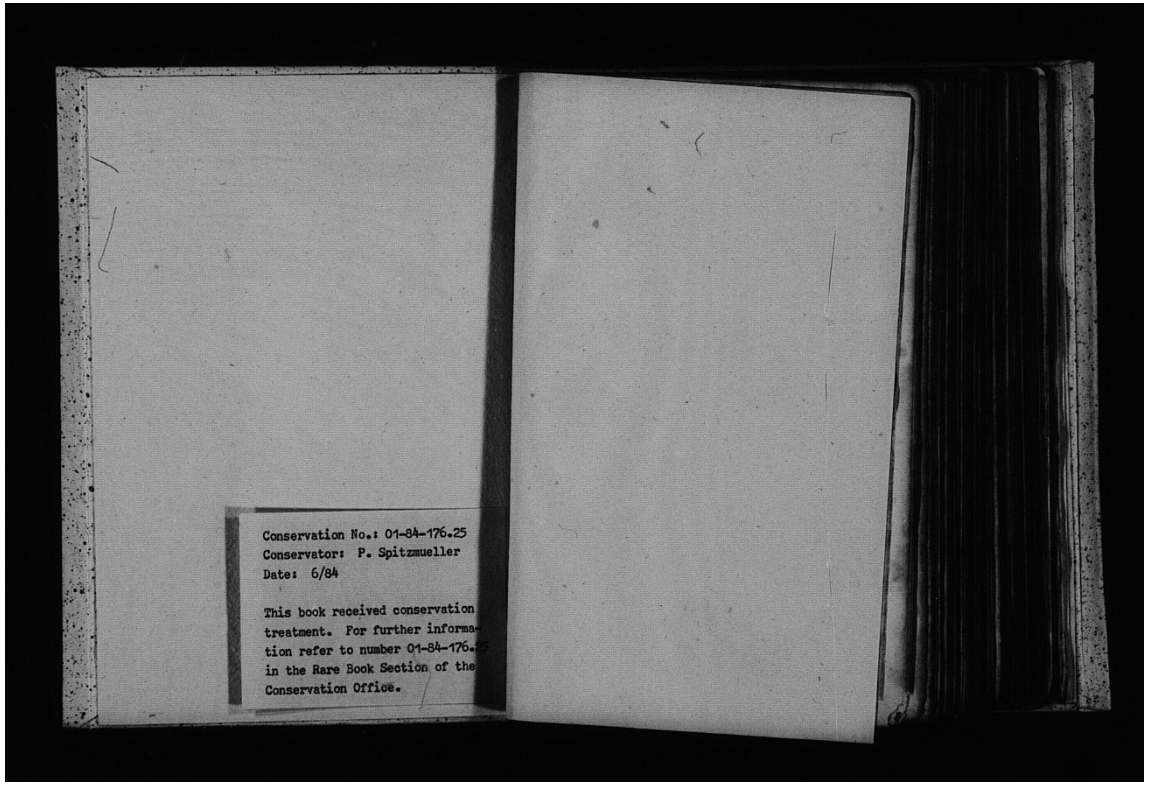
Conservation No.: 01-84-176.25
Conservator: P. Spitzmueller
Date: 6/84
This book received conservation
treatment. For further informa-
tion refer to number 01-84-176.
in the Rare Book Section of the
Conservation Office.